

Monografia

9 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności

1955 - 2002

Mrągowo, 15 sierpnia 2002 r.

Spis treści

	strona:
1. Wstęp	3
2. Rys historyczny	5
3. Koszary.	14
4. Komendanci	18
5. Struktura organizacyjna.	23
6. Wyróżniki	26
7. Szkolenie	34
8. Przysięgi wojskowe	43
9. NATO	47
10. Misje pokojowe	49
11. Sala tradycji	50
12. Dla siebie i społeczeństwa	51
13. Czas wolny	60
14. Parafia wojskowa	64
15. ZBZZ	70
16. Pracownicy cywilni wojska	73
17. Rozkaz o rozformowaniu 9 OSSŁ.	74

Szanowni Państwo !

Rozsławianie miasta Mrągowa, począwszy od jego nazwy, położenia, następnie rozwoju, bierze się także z faktu stacjonowania w naszym mieście jednostek wojskowych.

Już w pierwszych latach powojennych w okresie migracji i przesiedleń, ludność napływowa wybierała bezpieczne tereny zamieszkania, mianowicie tam, gdzie obecnie jest wojsko.

Natomiast do jednostek wojskowych wcielano poborowych ze wszystkich regionów Polski, którzy na zawsze zapamiętali miasto swojej służby. Ponadto, szczególnie z okazji przysięgi wojskowej, Mrągowo odwiedzało tysiące krewnych i znajomych żołnierzy.

W garnizonie Mrągowo służyli żołnierze:

- 54 pułku piechoty 15 Dywizji Piechoty – do 1955 r.
- Powiatowego Sztabu Wojskowego – do 1977 r.

Wraz z modernizacją i restrukturyzacją armii następowały zmiany, zmienił się kolor munduru żołnierzy.

Po rozwiązaniu jednostki piechoty, powołano jednostki lotnicze:

- w 1955 r. 9 Ośrodek Szkolenia Specjalistycznego Łączności;
- w 1960 r. Wojskowy Ośrodek Szkoleniowo – Kondycyjny.

Więzi wojska ze społeczeństwem na tyle się utrwaliły, że wielu żołnierzy różnych stopni związało się z miastem na stałe. Żołnierze byli dumni z faktu służby w Mrągowie, społeczeństwo dumne ze swoich żołnierzy.

Żołnierze 9 OSSŁ przez 47 lat służyli ojczyźnie, swojemu miastu i wzajemnie dużo sobie zawdzięczamy.

Niestety, wskutek obecnych zmian zachodzących w państwie i w wojsku idących w kierunku zmniejszenia liczebności Sił Zbrojnych, zdecydowano o likwidacji jednostki wojskowej w Mrągowie.

Drodzy Państwo !

Przypadło mi w udziale dowodzić Ośrodkiem w ostatnim okresie jego funkcjonowania. Podejmując działania, w tym niestety nieodwracalnym procesie, postanowiłem, by co możliwe „ocalić od zapomnienia”, czemu ma służyć niniejsze opracowanie.

Z poważaniem: ppłk Marek Kaczaniuk

RYS HISTORYCZNY

*Piękna jest ziemia warmińsko-mazurska, usłana tysiącami jezior, przeplata-
na dziesiątkami kanałów wodnych, pokryta kobiercami lasów i pól. Ta ziemia za-
mieszkała przez lud mazurski od wieków związana była z polskością. Na tej ziemi
rozegrały się dzieje, które zdecydowały o losach całego narodu polskiego
i słowiańszczyzny. Tu bowiem w 1410 roku, król Polski Władysław Jagiełło,
pod Grunwaldem rozgromił potęgę krzyżacką.*

*Tu żył i pracował Mikołaj Kopernik.
Tu tworzył poeta polski Ignacy Krasi-
cki.*

*Tu żyło wielu innych wybitnych Po-
laków walczących o polskość, jak Mi-
chał Kajka czy Krzysztof Celestyn
Mrongowiusz. W 1945 roku, ziemia
warmińsko - mazurska znalazła się w
granicach Polski.*

W rozumieniu potrzeb wzmocnienia obronności kraju, realizując te zadania, Ministerstwo Obrony Narodowej tworząc 15 Dywizję Piechoty w Olsztynie, wyznaczyło koszary mragowskie jednemu z oddziałów dywizyjnych. W pierwszych latach powojennych, kiedy to wskutek procesów redukcji i modernizacji armii, stacjonujący w Mragowie 54 pułk piechoty został rozwiązany, powołano 9 Ośrodek Szkolenia Specjalistów Łączności. O wyborze koszar w Mragowie zdecydowały dobre warunki, o czym pisał generał Józef Kuropieśka w swojej książce „**Z powrotem w służbie**” cyt. „o ile trudności związane ze znalezieniem terenów na podręczny poligon były w Olsztynie nie do przewyciężenia, to warunki dla niego w Ostródzie i Mragowie były wręcz znakomite”. Pierwszy dokument o organizacji Ośrodka - Zarządzenie Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego Nr 0267/Org. z dnia 28 listopada 1955r, nakazywał zorganizować 9 OSSŁ podległy Dowódcy Wojsk Lotniczych i Obrony Przeciwlotniczej Obszaru Kraju.

Następnie Dowódca WL i OPL OK wydał rozkaz organizacyjny Nr 034/Org. z dnia **6 grudnia 1955 r.** w którym polecił Szefowi Łączności WliOPLOK, w terminie do **20 lutego 1956 r.** sformować 9 OSSŁ według etatu:

- Komenda Ośrodka
- Wydział Szkolenia
- Dział Ogólny
- Tyły
- 2 bataliony szkolne – osiem kompanii szkolnych
- kompania obsługi

Na Komendanta 9 OSSŁ, rozkazem personalnym MON Nr **29 z 29 lutego 1956 roku**, wyznaczono majora **Edwarda Głazewskiego**.

Komenda Ośrodka.

1. Zastępca ds. politycznych	- kpt. Władysław Aldaś
2. Zastępca ds. szkolenia	- kpt. Franciszek Popa
3. Szef Wydziału Ogólnego	- kpt. Tadeusz Tyliński
4. Kwatermistrz	- kpt. Stanisław Luśniewski
5. Pomocnik ds. technicznych	- kpt. Waldemar Iwaniczuk

Gdy w Mrągowie przygotowywano koszary, w tym czasie już szkolili się żołnierze na potrzeby Ośrodka - we Wrocławiu, Poznaniu, Krakowie i Słupsku. Żołnierze ci przybyli do Mrągowa w dniach 6 - 8 kwietnia 1956 roku i nastąpił pierwszy podział organizacyjny.

Dowódcy batalionów na czele pododdziałów

Pierwszy batalion szkolny - dowódca kpt. **Antoni Dymitraszczuk**

Drugi batalion szkolny - dowódca kpt. **Marian Oświeciński**

Pododdziały pierwszego batalionu szkolnego:

1 kompania - dowódca	- kpt. Bogdan Szynka
2 kompania - dowódca	- por. Czesław Skibicki
3 kompania - dowódca	- por. Jan Maliszewski
4 kompania - dowódca	- por. Jan Marciniak

Pododdziały drugiego batalionu szkolnego:

5 kompania - dowódca	- por. Franciszek Biela
6 kompania - dowódca	- por. Jan Nawrocki
7 kompania - dowódca	- por. Mieczysław Różycki
kompania obsługi - dowódca	- por. Kazimierz Gąsiorowski

Prace organizacyjne zakończono w kwietniu 1956 roku, podsumowane Rozkazem Komendanta 9 OSSŁ Nr 02/56. Zadania do szkolenia postawione zostały rozkazem Nr 02/s z dnia 6 kwietnia 1956 roku i 14 kwietnia, szkoleniowe zajęcia rozpoczęto Uroczystym rozprawieniem, które zakończono 12 października 1956 r. Efektem niemal rocznej pracy było wyszkolenie setek specjalistów, z których: - 306 zdobyło klasę specjalisty wojskowego, 141 awansowano do stopnia kaprała i 177 do stopnia starszego szeregowego.

Po wcieleniach przeprowadzono pierwsze zaprzysiężenia żołnierzy, które odbyły się 20 stycznia i 17 lutego 1957 roku.

Po raz pierwszy żołnierze wystąpili w mieście i zaprezentowali się z bronią w czasie uroczystego Capstrzyku 21 lipca 1957r.

Przysięga wojskowa.

*Salutujący oficerowie to: ppor. **Jerzy Jezuit** i ppor. **Aleksander Zgliński**.*

Pierwszy sukces na szczeblu Wojsk Lotniczych odnotowano w sierpniu 1957 r. w III zawodach łączności WL, w których zespół radiomechaników zajął **pierwsze** miejsce, a radiotelegrafistów **piąte**, a por. **Józef Ślęzak**, indywidualnie miejsce **drugie**.

Kadra 9 OSSŁ – październik 1958 r.

W podobnych zawodach łączności w 1961 roku, zespoły pod dowództwem plut. **Wiesława Chajdzickiego** i plut. **Kazimierza Baran** zajęły I miejsce, a zespoły RSB-F-3, pod dowództwem kpr. nadt. **Jana Łachmana** i kpr. zaw. **Bronisława Rokosza** zajęły III miejsce.

Fakty te, godne odnotowania i z tego względu, że wymienieni dowódcy radiostacji przez długie lata pełnili służbę w ośrodku na różnych odpowiedzialnych stanowiskach, dochodząc do wysokich stopni wojskowych.

Jesienią 1957 roku następuje reorganizacja Ośrodka polegająca na likwidacji batalionów szkolnych oraz szkoleniu w okresie pięciu miesięcy, w tym nowych specjalności - kierowców samochodowych, elektromechaników i radiomajstrów.

W lipcu, Komisja Zarządu Szkół DWL i OPL OK przeprowadziła kontrolę pracy i szkolenia, potwierdzając prawidłową realizację programu, należyte wykorzystanie bazy szkoleniowej i stosowanie właściwych metod nauczania.

W październiku tego roku wprowadzono mundury nowego wzoru, koloru stalowego, przez co nawet zewnętrznie jednostka wojskowa w Mrągowie stała się jednostką lotniczą.

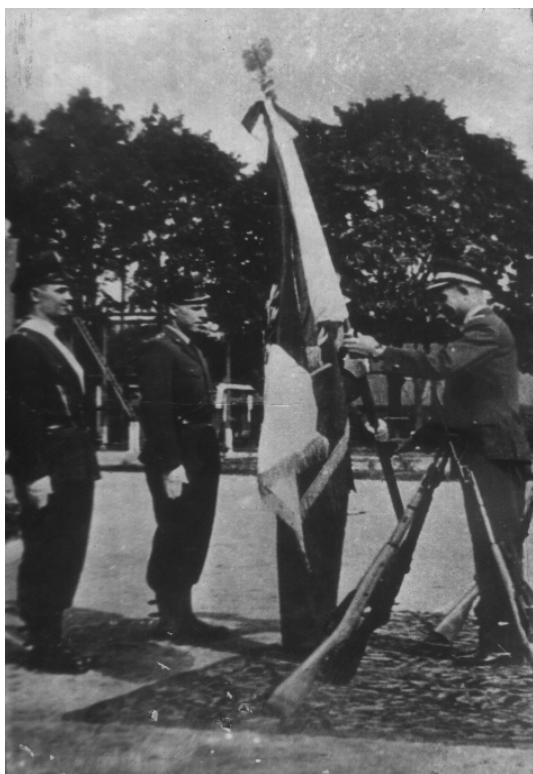

*Absolwenci III turnusu PSZ w nowych mundurach.
Od lewej oficerowie: **Zygmunt Giezek**, **Czesław Wirbało**, **Antoni Brzozowski**, **Zdzisław Jawor**.*

Po kilku latach stacjonowania w Mrągowie, kadra i żołnierze coraz bardziej byli widoczni w mieście i okolicach, wzrastała sympatia do wojska, zawiązywały się więzy przyjaźni.

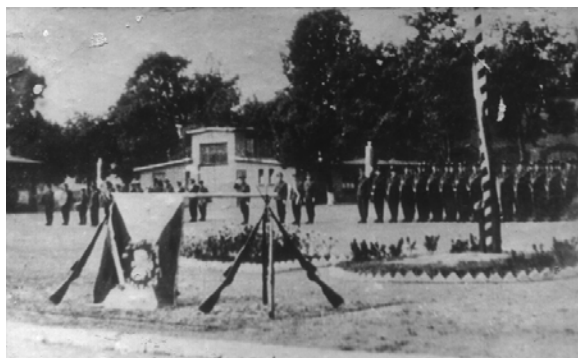
Efektom tej współpracy było ufundowanie sztandaru wojskowego przez społeczeństwo Mrągowa. W dniu 28 lipca 1961 roku, sztandar wręczył gen. bryg. **Władysław Szczepucha**.
Poczet sztandarowy: kpt. **Mieczysław Kajdel**, por. **Antoni Moroz**, sierż. **Henryk Pietraszek**.

Akt wręczenia sztandaru

*Komendant Ośrodka **plk Gładzewski** prezentuje sztandar*

Sztandar przed wręczeniem

W latach 1965/66 w ośrodku funkcjonowała Podoficerska Szkoła Zawodowa.

W trzech turnusach szkoleniowych, w PSZ wyszkolono 178 absolwentów, których promowali :

- Zastępca Głównego Inspektora Lotnictwa gen. bryg. pil. **Władysław Jagiełło**,
- Szef Elektroniki Inspektoratu Lotnictwa, **plk dypl. Mieczysław Tyszko**,
- Komendant 9 OSSŁ **ppłk Edward Gładzewski**.

gen. bryg. pil. Roman Jagiełło w czasie promocji absolwentów PSZ.

W ramach patronatów jednostek wojskowych nad Państwowymi Domami Dziecka, podsumowując długoletnią współpracę z mraǳowskim Domem Dziecka, komendant Ośrodka, 1 października 1967 roku nadał Dariuszowi Boruckiemu tytuł „Honorowego żołnierza - Syna Pułku”, któremu ufundowano książeczkę mieszkaniową. Dowódca 1 kompanii por. Feliks Sachanowicz wraz z żoną i swoimi żołnierzami otoczyli Darka opieką, doprowadzając go do pełnoletności, a kontakty utrzymują z nim po dzień dzisiejszy.

Komendant Ośrodka pplk Edward Głażewski wręcza Darkowi Boruckiemu książeczkę mieszkaniową.

Darek Borucki na trybunie honorowej po otrzymaniu książeczki mieszkaniowej.

W marcu 1967 roku, Komisja Głównego Inspektoratu Szkolenia Ministerstwa Obrony Narodowej przeprowadziła Inspekcję, potwierdzając dobrą realizację zadań szkoleniowych. Za najlepsze wyniki w służbie i bardzo dobre oceny z kontroli, Minister Obrony Narodowej rozkazem Nr 248 /MON odznaczył Medalem brązowym „Za Zasługi dla Obronności Kraju” por. **Henryka Pietraszka**, por. **Władysława Miernika** i st. sierż. **Kazimierza Baran**.

**W grudniu 1970 roku, 9 OSSŁ obchodził swój pierwszy jubileusz –
15 rocznicę powstania.**

Podsumowanie piętnastolecia to przede wszystkim wyszkolenie tysięcy specjalistów łączności, doskonalenie i rozbudowa bazy szkoleniowej do nauczania przedmiotów ogólnowojskowych i specjalistycznych.

Za poniesiony trud z satysfakcją przyjmowano wyróżnienia i formy uznania przełożonych. W tym okresie Ośrodek m.in. zdobył na własność dwa Puchary. Wspomnieć należy także o Odznace Honorowej 1000 - lecia Państwa Polskiego i Złotej Odznace Honorowego Dawcy Krwi.

W 1974 roku, celem zagospodarowania zbędnych obszarów poligonowych, zamieniono je w pola uprawne. Utworzone zostało gospodarstwo rolno - hodowlane. Wybudowano chlewnię na ok. 300 tuczników z której uzyskiwano ok. 20 ton mięsa rocznie. Przedsięwzięcia te, jak również i inne z zakresu racjonalnego gospodarowania miały wpływ na zdobycie **drugiego** miejsca w konkursie „**Wojskowy Mistrz Gospodarności**” na rok 1975 w grupie „Garnizonów Oddalonych”. Duże zasługi w tych osiągnięciach miał ówczesny kwatermistrz Ośrodka, mjr **Tadeusz Hajdukiewicz**.

W uznaniu zasług Ośrodek wyznaczano do reprezentowania Wojsk Lotniczych w Uroczystych Odprawach Wart przed Grobem Nieznanego Żołnierza w Warszawie.

Występowano trzykrotnie:

- 1 września 1974 r.
- 7 grudnia 1980 r.
- 13 grudnia 1981 r.

Reprezentacje te były liczne i składały się z : kompanii honorowej w liczbie 60 żołnierzy i dwóch składów wart po 40 żołnierzy.

W tych prestiżowych przedsięwzięciach brała czynnie udział kadra ośrodka, a mianowicie:

mjr M. Ostrowski, mjr J. Jezuit,
mjr J. Słomkowski, mjr T. Czajkowski,
kpt. S. Żmijewski, kpt. E. Zalewski,
por. B. Rudomina, por. J. Świdorski,
por. J. Paciorkiewicz, ppor. E. Woronkiewicz,
ppor. L. Wiereszka, ppor. H. Śliwiński,
ppor. T. Nocoń, ppor. W. Włodkowski,
ppor. A. Iwański, ppor. J. Maścianica,

W Warszawie 1 września 1974 r.

ppor. A. Szalkowski, chor. L. Byczek, st.chor. R. Osmański, st.sierż. K. Chmielewski,
mł.chor. A. Włodarczyk, mł.chor. R. Gąsior, sierż.szt. W. Stropek, st.sierż. J. Chraplewski,

7 grudnia 1980 r.

1 września 1974 r.

13 grudnia 1981 r.

Do bardzo istotnych zmian organizacyjnych w ośrodku należy zaliczyć zorganizowanie:

- **Szkoły Podoficerów Służby Zasadniczej**, rozkaz Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego Nr 0136/Org. z dnia 3. 01. 1976 r.

Komendant - mjr **Mieczysław Ostrowski**, zastępca **por. Marian Frącek**.

- **Szkoły Podchorążych Rezerwy**, rozkaz Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego z dnia 06. 01. 1980 r.

Komendant - por. **Stanisław Żmijewski**, zastępca por. **Henryk Śliwiński**,
por. **Henryk Rutkowski**.

Do 1991 roku, w ponad trzydziestu turnusach szkoleniowych przeszkolono 1547 absolwentów wyższych uczelni cywilnych;

Komendant Ośrodka plk **Stefan Gojło** promuje podchorążych III turnusu SPR - sierpień 1981r.

Prymusi III turnusu SPR.

- **Batalionu szkolnego**, Zarządzenie Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego Nr 021/Org. z dnia 25. 04. 1986 r.

Dowódca batalionu - **mjr Tadeusz Masak**, zastępca kpt. **Tadeusz Nocoń**.

Aby sprawdzić realizację wyznaczonych zadań Ośrodek kontrolowano wielokrotnie.

Trzykrotnie przez Inspekcję Sił Zbrojnych:

- w 1980 roku - ocena **3,33**, przewodniczący gen. dyw. Władysław Mróz
- w 1987 roku - ocena **3.10**, przewodniczący gen. dyw. Apoloniusz Golik
- w 1991 roku - ocena **3.81**, przewodniczący gen. dyw. Apoloniusz Golik

W lipcu 1991 roku, Komisja Sztabu Generalnego WP sprawdzała gotowość bojową i mobilizacyjną. Ocena **4.10** była najwyższą w Siłach Zbrojnych.

Kontrola kompleksowa Dowództwa Wojsk Lotniczych w 1984 roku : ocena - **4.12**.

W dniach 17 – 20 lipca 1992 r. Komisja Sztabu Generalnego WP, pod przewodnictwem płk Witolda Skały, sprawdziła gotowość bojową z uzupełnieniem potrzeb mobilizacyjnych.

Zadania wykonano na **ocenę dobrą**.

Ocena ta potwierdziła właściwą współpracę wojska z terenowymi organami władzy w tym zakresie.

*Podczas omówienia inspekcji – kwiecień 1991 r Dowódca batalionu szkolnego pplk **Tadeusz Masak** (pierwszy z lewej), dalej pplk **Ryszard Wójcik**, pplk **Andrzej Melzacki**, w drugim rzędzie pplk **Tadeusz Czajkowski**, pplk **Wiesław Kuchciński**, por.lek. **Hoppe**, kpt. **Tomasz Witkowicz**..*

Inspektor kontroluje wyszkolenie i wygląd żołnierzy .

Omówienie inspekcji.

W ciągu długiego funkcjonowania Ośrodka następowały zmiany na stanowisku Komendanta oraz w składzie Komendy.

Pierwszy komendant płk **Edward Głazewski** zmarł 6 czerwca 1971 r.

Rozkazem Ministra Obrony Narodowej Nr 0128 z dnia 12 lipca 1971 r. wyznaczony został:

płk mgr inż. **Grzegorz Narkiewicz**.

Pułkownik **Narkiewicz**, po ciężkiej chorobie zmarł 8 października 1976 roku.

Komendantem Ośrodka zostaje:

mjr inż. **Stefan Gojło**

Rozkaz personalny Dowódcy Wojsk Lotniczych Nr 0135 z dnia 29 listopada 1976 r.

W 1987 roku następuje kolejna zmiana, płk dypl. inż. Stefan Gojło zostaje przeniesiony do Szefostwa Wojsk Łączności i RUL Wojsk Lotniczych w Poznaniu.

Obowiązki Komendanta 9 OSSŁ obejmuje:

ppłk dypl. **Marian Kurkiewicz**

Rozkaz personalny Dowódcy WL Nr PF 39 z dnia 13 kwietnia 1987 r.

W 2002 roku płk dypl. **Marian Kurkiewicz** odchodzi na inne stanowisko służbowe w Dowództwie WLOP w Warszawie.

Obowiązki Komendanta 9 OSSŁ obejmuje:

ppłk mgr inż. **Marek Kaczaniuk**.

Decyzja Nr 103 Ministra Obrony Narodowej z 30 stycznia 2002 roku.

W związku z rozformowaniem 6 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności w Nowym Dworze Mazowieckim, zgodnie z rozkazem nr 1/MON z dnia 2 stycznia 1991 roku, w sprawie dziedziczenia i kultywowania tradycji oręża polskiego, nasz Ośrodek przejął tradycje 6 OSSŁ.

Koszary

W historii Mrągowa, czytamy:

”...dobre połączenia komunikacyjne przyczyniły się do tego, że miasto stało się garnizonowym. W południowej części zaczęto budować duże koszary, w których od października 1899 roku ulokowano pierwszy, a następnie drugi batalion piechoty regimentu mazurskiego nr 146..... W 1905 roku sprowadzono do Mrągowa szósty batalion karabinów maszynowych. W miejsce 1 i 2 batalionu regimentu mazurskiego, które przeniesiono do Olsztyna w 1908 roku, w rok później sprowadzono do Mrągowa trzeci batalion regimentu warmińskiego nr 151 wraz ze sztabem.

Ten stan rzeczy przetrwał do I wojny światowej ”.

Koszary. Po lewej – widok od strony ulicy Piaskowej, po prawej – od ulicy Grunwaldzkiej.

W okresie międzywojennym w tych koszarach była Szkoła Policyjna Prus Wschodnich.

Koszary. Budynek parku samochodowego od ulicy Wojska Polskiego.

Koszary. Wejście główne do szkoły Policji.

Po zakończeniu II wojny światowej, Wojsko Polskie wykorzystało ten piękny i funkcjonalny kompleks koszarowy na potrzeby 54 pp. następnie 9 OSSŁ, i zapewne nikt by nie przypuszczał, że po ponad stuletniej historii, w 2002 r. kosza-ry te opustoszeją, bez koncepcji ich zagospodarowania.

W skład kompleksu koszarowego wchodziły dwie grupy obiektów, po obydwu stronach ulicy Wojska Polskiego oraz ulic sąsiednich.

Ulica Wojska Polskiego, po prawej tzw. strona „A”, po lewej „B”.

Ulica Kopernika – Hotel Wojskowy i siedziba OT WAM

Wejście do koszar, po lewej brama główna i sztab, obok brama „na stronę B”, dyżurka oficera dyżurnego i biuro przepustek.

Koszary wewnątrz – strona „A”.

Po lewej budynki koszarowe od strony placu zbiórek i boiska do piłki ręcznej, obok hala sportowa.

Na przestrzeni lat obiekty koszarowe dostosowywano do potrzeb szkolenia i bytowania żołnierzy. W budynkach tych z powodzeniem kwaterowano jednocześnie do tysiąca żołnierzy, do dyspozycji których były: - bloki koszarowe, bloki szkoleniowe, dwie stołówki żołnierskie, kasyno, klub żołnierski z kantynami, izba chorych, hala sportowa i zewnętrzne obiekty sportowe.

Koszary wewnątrz- strona „A”.

Stadion od strony warsztatów technicznych, dalej plac ćwiczeń ogniowych i bloki kadry na ulicy Żołnierskiej.

Obok najpiękniejsza trybuna honorowa, w głębi stołówka żołnierska.

Koszary zapewniały dobre warunki pracy kadry sztabu i wszystkich służb.

Natomiast magazyny (żywnościowy, mundurowy, uzbrojenia, kwaterunkowy, sprzętu samochodowego, łączności, medyczny i inne, były na tyle pojemne i funkcjonalne, że mieściły również wymagane zapasy wojenne na potrzeby mobilizacyjne, celem odtworzenia czterech jednostek wojskowych.

Koszary zmieniały swój wygląd. Budynki ustawicznie były remontowane. W latach siedemdziesiątych wyasfaltowano drogi wewnętrzne i plac apelowy, z którego wydzielono boisko do piłki ręcznej i „ pergole ” - miejsce odpoczynku. Powiększono obiekt koszarowy poprzez wybudowanie stadionu, krytej strzelnicy, OSF, szkoleń ogólnowojskowych i nowoczesnej stacji paliw.

Koszary wewnątrz – strona „B”.

Po lewej sprzęt łączności na samochodach. Obok stacja paliw, w głębi dyżurka PKT i internat żołnierzy nadterminowch.

Dbano o drzewostan i utrzymanie zieleni na terenie koszar.

Niestety nie ominęły ośrodka klęski żywiołowe a zwłaszcza pożary, wskutek których niektóre historyczne budynki zmieniły swój pierwotny wygląd.

Budynek bloku szkolnego nr - 1, przed i po pożarze.

*Budynek bloku szkolnego nr1 po remoncie,
stan obecny.*

Kasyno wojskowe.

Do obiektów będących w dyspozycji wojska należy zaliczyć: - strzelnicę w Marcinkowie, - poligon Wierzbowo z rzutnią granatem, tzw. „prochownię”, gdzie mieściły się magazyny MPS - u, WAK- u, gospodarstwo hodowlane i ogrodnicze.

Na zakwaterowanie kadry i rodzin zaadaptowano wiele budynków przy ul. Oficerskiej, Dzięczynnej, Wojska Polskiego oraz wybudowano nowe na os. Parkowym, Grunwaldzkim, Brzozowym, przy ul. Żołnierskiej i Piaskowej.

K O M E N D A N C I

PIERWSZY KOMENDANT

płk Edward Głazewski
(1955 – 1971)

Komenda Ośrodka.

Zastępcy ds. liniowych:

ppłk **Aleksander Wojciechowski**
ppłk **Władysław Matowiecki**
mjr **Tadeusz Tyliński**

Zastępcy ds. szkolenia:

kpt. **Franciszek Popa**
mjr **Tadeusz Gregorowicz**
mjr **Bogdan Szynga**

Zastępcy ds. technicznych:

kpt. **Waldemar Iwaniczuk**
mjr **Antoni Dymitraszczuk**
ppłk **Gerard Gryz**

Zastępcy ds. politycznych:

kpt. **Władysław Aldaś**
kpt. **Kazimierz Zaczyński**
mjr **Władysław Jefimow**
mjr **Kazimierz Kalinowski**

Kwatermistrzowie:

kpt. **Stanisław Luśniewski**
ppłk **Jaworski**
por. **Ludwik Wrzodak**

Szefowie Wydziału Ogólnego:

kpt. **Tadeusz Tyliński**
mjr **Mieczysław Wieczorkiewicz**

Sekretarze Komitetu Partyjnego:

por. **Tadeusz Grabarek,**
por. **Jan Porycki,**
mjr **Tadeusz Taracha**

DRUGI KOMENDANT

**plk mgr inż.
Grzegorz Narkiewicz
(1971 – 1976)**

Komenda Ośrodka.

Zastępca ds. liniowych:
ppłk **Tadeusz Tyliński**

Zastępcy ds. szkolenia:
ppłk **Bogdan Szewierski**
ppłk **Eugeniusz
Walkiewicz**

Zastępca ds. technicznych:
kpt. **Stefan Gojło**

Kwatermistrzowie:
ppłk **Ludwik Wrzesiński**
mjr **Tadeusz Hajdukiewicz**

Zastępcy ds. politycznych:
ppłk **Kazimierz Kalinowski**
mjr **Zenon Wolek**

Szef Wydziału Ogólnego:
ppłk **Mieczysław Wieczorkie-
wicz**

Sekretarz Komitetu Partyjnego
mjr **Stanisław Zachwiej**

TRZECI KOMENDANT

**plk dypl. inż.
Stefan Gojło
(1976 – 1987)**

Komenda ośrodka.

Zastępcy ds. liniowych:

ppłk **Janusz Siudakiewicz**
kpt. **Witold Maj**

Zastępcy ds. szkolenia:

ppłk **Eugeniusz Walkiewicz**
kpt. **Ryszard Wójcik**

Zastępcy ds. technicznych:

ppłk **Marian Kadyk**
ppłk **Bogdan Grzelkowski**

Kwatermistrzowie:

ppłk **Tadeusz Hajdukiewicz**
ppłk **Waldemar Jarnutowski**

Zastępcy ds. politycznych:

mjr **Zenon Wolek**
ppłk **Kazimierz Kuśmierz**
ppłk **Jan Wagstyl**

Szefowie Wydziału Ogólnego:

ppłk **Mieczysław Wieczorkiewicz**
ppłk **Marian Złocki**
ppłk **Jerzy Słomkowski**

Sekretarze Komitetu Partyjnego.

mjr **Stanisław Zachwiej**
kpt. **Marian Frącek**
por. **Jacek Maścianica**

CZWARTY KOMENDANT

**plk dypl.
Marian Kurkiewicz
(1987 – 2002)**

Komenda ośrodka.

Zastępcy ds. liniowych:

ppłk **Witold Maj**
ppłk **Wiesław Chajdzicki**
kpt. **Marek Kaczaniuk**
ppłk **Tadeusz Masak**

Zastępcy ds. szkolenia:

ppłk **Ryszard Wójcik**
ppłk **Witold Maj**

Zastępcy ds. technicznych:

ppłk **Ryszard Wójcik**
mjr **Marek Kaczaniuk**

Kwatermistrzowie:

ppłk **Tadeusz Hajdukiewicz**
ppłk **Waldemar Jarnutowski**
kpt. **Stanisław Klepczyński**

Zastępca ds. wychowawczych:

mjr **Krzysztof Ciołkowski**

Szefowie Wydziału Administracji

Ogólnej: ppłk **Jerzy Słomkowski**
mjr **Wiktor Piskorski**
ppłk **Jerzy Chróst**
mjr **Andrzej Gorczak**

Sekretarz Komitetu Partyjnego

kpt. **Jacek Maścianica**

Kapelani:

ks. kpt. **Roman Dziadosz**
ks. kpt. **Janusz Radzik**
ks. kpt. **Paweł Zieliński**
ks. mjr **Piotr Gibasiewicz**

Po wprowadzeniu nowego etatu w 1995 roku:

Zastępcy ds. ogólnych:

ppłk **Marek Piątkowski**
mjr **Andrzej Gorczak**

Zastępcy ds. szkolenia:

ppłk **Witold Maj**
ppłk **Tomasz Witkowicz**

Szef logistyki – zastępca.

ppłk **Marek Kaczaniuk**

Główny księgowy:

por. **Wiesław Masny**

Kierownik sekcji – pomocnik komendanta ds. społeczno-wychowawczych:

ppłk **Marian Frącek**

PIĄTY KOMENDANT

**ppłk mgr inż.
Marek Kaczaniuk
(od 2002 do rozwiązania 9 OSSŁ)**

Komenda ośrodka.

Zastępca ds. ogólnych:
mjr Andrzej Gorczak

Zastępca ds. szkolenia:
ppłk Tomasz Witkowicz

Szef logistyki – zastępca.
kpt. Krzysztof Kogut

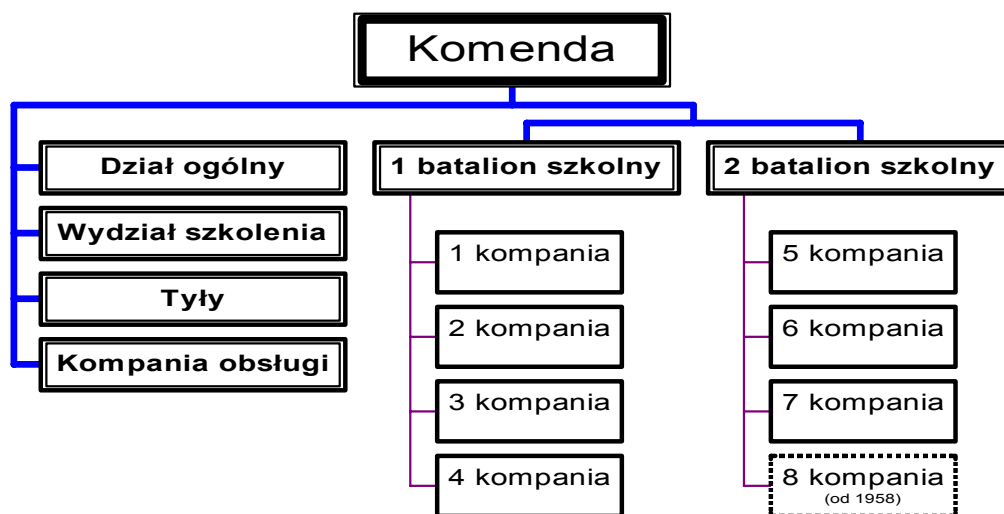
Główny księgowy:
por. Wiesław Masny

Kierownicy sekcji – pomocnicy komendanta
ds. społeczno-wychowawczych.:
ppłk Marian Frącek
mjr Wojciech Gniady

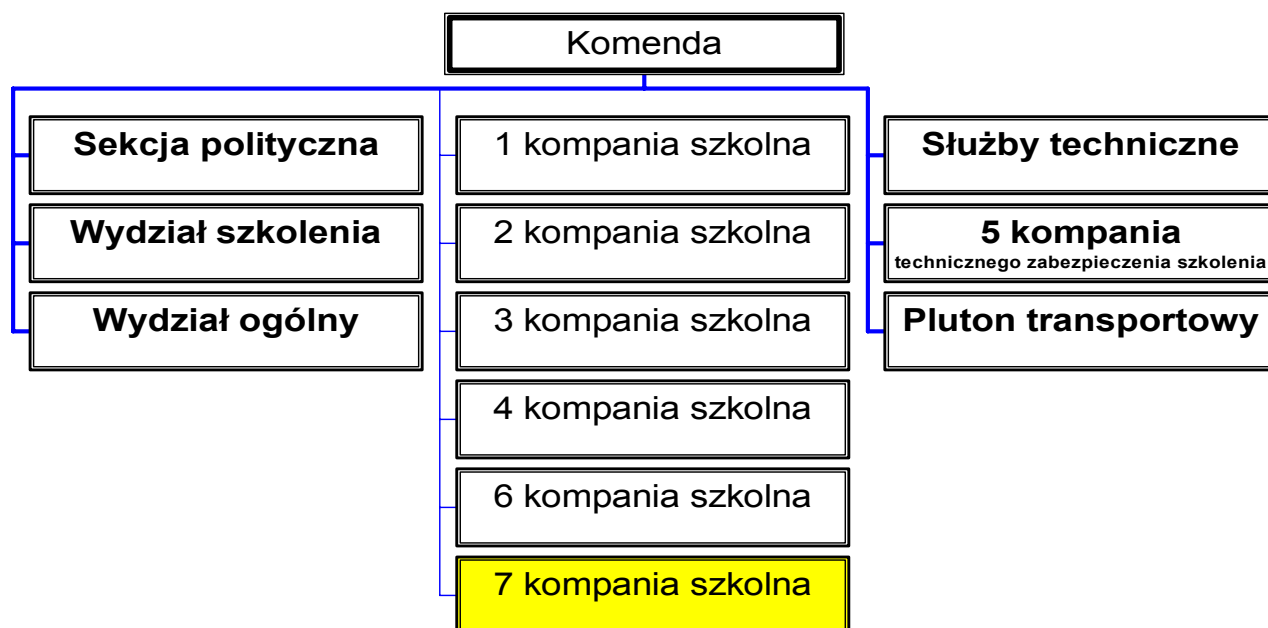
Kapelani:
ks. mjr Piotr Gibasiewicz
ks. Mieczysław Tereszewski – kapelan pomocniczy

STRUKTURA ORGANIZACYJNA

1955 rok

1971 rok

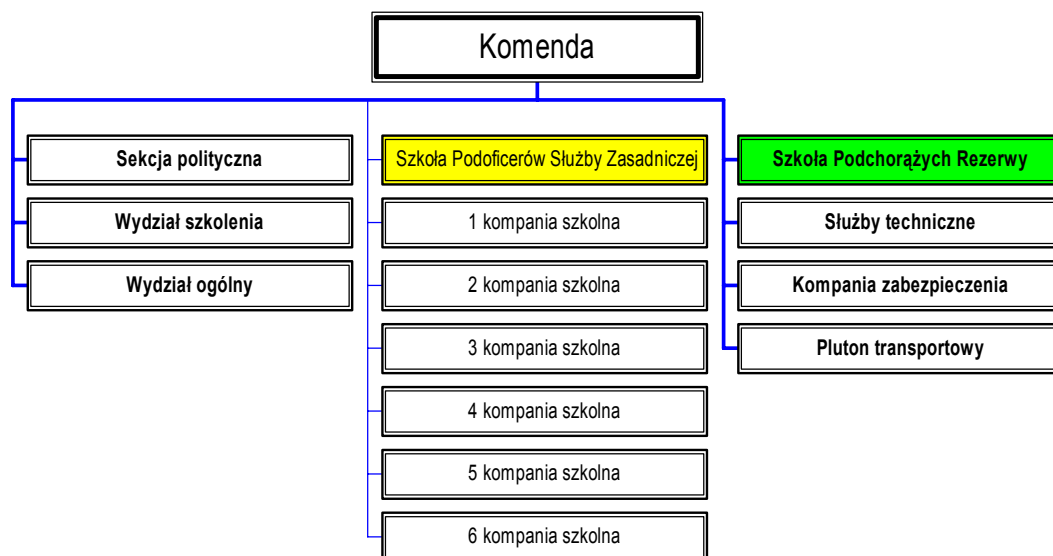
W związku ze zwiększającą się ilością szkolonych żołnierzy, w 1971 r. utworzono 7 kompanię szkolną.

Ponadto wyznaczono oficerów:

mjr Antoniego Dymitraszczuka na stanowisko zastępcy dowódcy ds. technicznych oraz szefów służb:

- kpt. **Feliksa Sikorskiego** – uzbrojenia,
- mjr **Zbigniewa Kotwicę** – samochodowej,
- kpt. **Józefa Jarotę** – żywnościowej,
- kpt. **Henryka Pietraszka** – mundurowej,
- kpt. **Wacława Michalaka** – MPS,
- mjr lek. med. **Zygryda Daszkowskiego** – zdrowia.

1977, 1980 rok

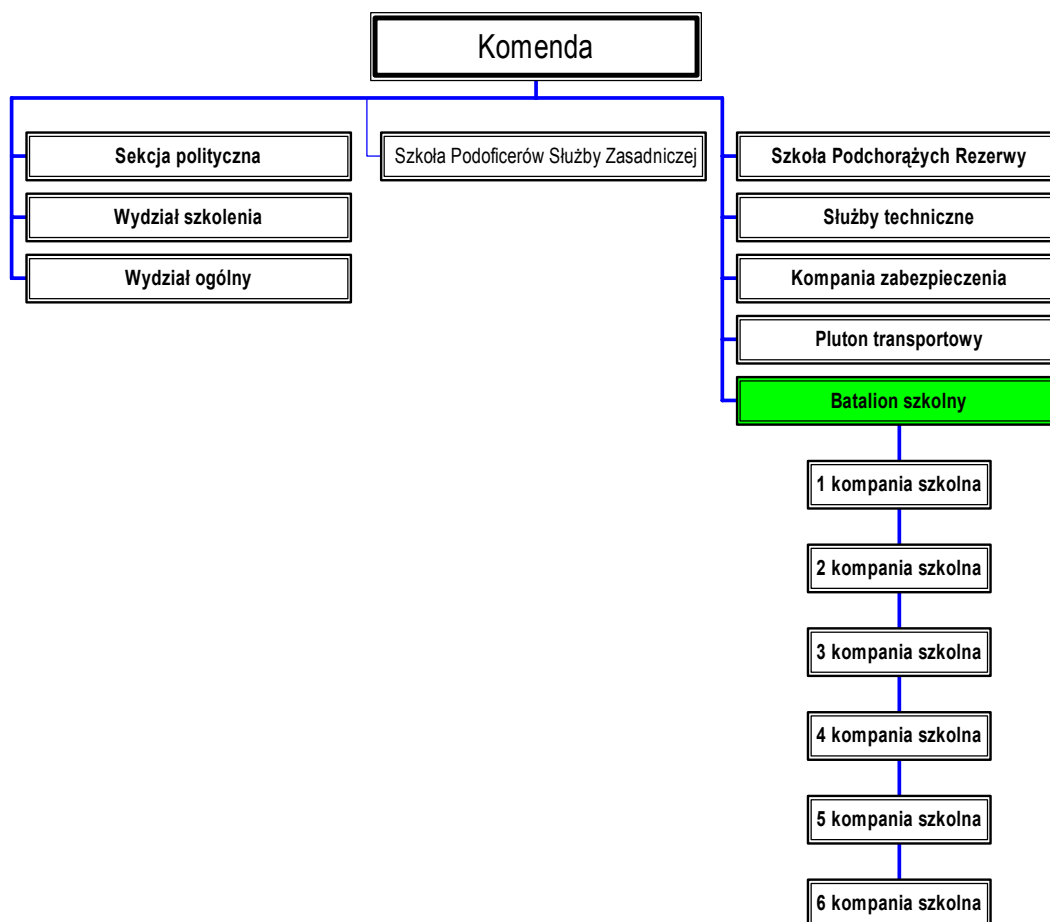

W 1977 roku w miejsce 7 kompanii, utworzono SPSZ.

Zmieniono nazwę 5 kompanii na „kompania zabezpieczenia” – bez numeru.

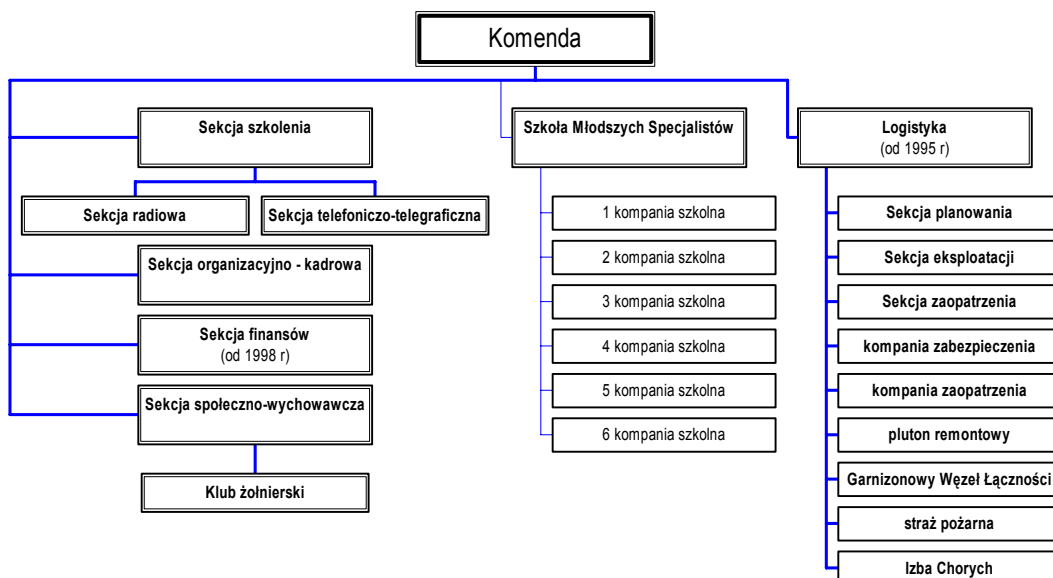
W 1980 roku następuje kolejna zmiana w etacie w związku z utworzeniem SPR.

1987 rok

Po zmianach w etacie w 1987 r. został utworzony batalion szkolny w skład którego weszły: 1, 2, 3, 4, 5 i 6 kompanie szkolne.

1995 rok

Zdjęcie pamiątkowe absolwentów Szkoły Podoficerów Służby Zasadniczej – 1991 r.

Od początku istnienia struktura organizacyjna 9 OSSŁ opierała się na etatach nr: 8/55 z 1955 r., 21/004 z 1970 r., 21/007 z 1995 r.

Zmiany w etatach podyktowane były potrzebami wynikającymi ze zmieniających się wymogów szkolenia.

WYRÓŻNIKI

SZTANDAR 9 OŚRODKA SZKOLENIA SPECJALISTÓW ŁĄCZNOŚCI

Sztandar jako znak uosabiający Rzeczpospolitą Polską, symbol najwyższych wartości, sławy wojennej i tradycji oraz wierności, honoru i męstwa, których Ojczyzna wymaga od swych żołnierzy.

Sztandar składa się z płata, drzewca, głowicy i szarfy.

Płatem sztandaru jest tkanina biała w kształcie kwadratu o wymiarach 75 cm na 75 cm, po której obu stronach znajduje się krzyż kawalerski wykonany z tkaniny czerwonej.

Jeden bok sztandaru jest wszyty w białą skórę przymocowaną do drzewca 7 gwoździami z białego metalu po każdej stronie płata. Pozostałe boki są obszyte frędzlą złotą.

Na stronie głównej płata pośrodku krzyża kawalerskiego w czerwonym kręgu o średnicy 32 cm są dwie gałązki wawrzynu ułożone w kształcie wieńca otwartego w górnej części haftowane złotym szychem.

Pośrodku wieńca jest umieszczony wizerunek orła białego, haftowany srebrnym szychem. Korona, dziób i szpony orła haftowane szychem złotym.

Pomiędzy ramionami krzyża w rogach płata są umieszczone wieńce wawrzynu, a w ich polach liczba „9”, numer Ośrodka haftowane złotym szychem.

Na stronie odwrotnej płata, pośrodku krzyża znajduje się wieniec taki sam jak na stronie głównej. W jego polu jest umieszczony w trzech wierszach napis:

„ BÓG – HONOR – OJCZYZNA ”

haftowany złotym szycem. Pomiedzy ramionami krzyża w rogach płata są umieszczone wieńce wawrzynu, a w ich polach:

- orzeł lotnictwa wojskowego;
- odznaka 9 OSSŁ;
- data powołania 9 OSSŁ
„ 6. XII. 1955 ”;
- herb miasta Mrągowa.

Głowica sztandaru składa się z orła i podstawy, wykonanych z białego metalu. Korona, dziób i szpony są koloru złotego. Wysokość orła bez podstawy 18 cm. Na przedniej ścianie podstawy jest umieszczony napis - inicjały ośrodka „ OSSŁ ”.

Wewnątrz podstawy jest umieszczony zminiaturyzowany akt nadania sztandaru.

Drzewce sztandaru są sporządzone z drewna toczonego, dwukrotnie połączone tuleją z metalu białego. Na górnym końcu drzewca jest umieszczona głowica, na dolnym stożkowate okucie z metalu białego. Na drzewcu umieszczono 14 gwoździ pamiątkowych z napisami:

1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.	8. Szef Sztabu WLOP.
2. Minister Obrony Narodowej.	9. Szef Wojsk Łączności WLOP.
2. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.	10. Komendant 9 OSSŁ.
4. Dowódca Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej.	Przedstawiciele:
5. Wojewoda Olsztyński.	11. Oficerów.
6. Fundator sztandaru.	12. Chorążych.
7. Rodzice chrzestni.	13. Podoficerów.
	14. Szeregowych.

Szarfa o barwach biało-czerwonych umieszczona na drzewcu poniżej orła. Jej oba końce zakończone frędzlą koloru złotego. Sztandar ufundowany został ze składek społeczeństwa miasta, kadry i pracowników cywilnych, firm, instytucji, zakładów pracy, organizacji społecznych oraz ofiarodawców prywatnych. Całością spraw związanych z fundacją sztandaru kierował Komitet w składzie: **Tadeusz Matyjek** - Poseł na Sejm RP, **Edward Harasimowicz** - Kierownik Urzędu Rejonowego, **Jerzy Mierzejek** - Przewodniczący Rady Miejskiej, **Andrzej Piwoński** – Dyrektor Banku PEKAO S.A., **Otolia Siemieniec** - Burmistrz Miasta Mrągowa, **Michał Chodorowski** - Dyrektor Kombinatu Rolnego w Szestnie, **Marzena Haber** - Dyrektor Banku Gdańskiego, **Konrad Buławski** - Dyrektor Banku PKO BP, **Stanisław Brodowski** - „DEMS”, **Jan Jabłonowski** – „TRACOM”, **Marianna Pluta** - Dyrektor ZPO „WARMIA”, **Andrzej Romanowski** - Dyrektor PZU, **Czesław Góralczyk** - Prezes MOTO-MAZURY, **Krzysztof Gołodoliński** - „ELVIS”, **Tadeusz Gołębiowski** - hotel „GOŁĘBIEWSKI”, **Wiesław Świdziński** - ksiądz dziekan, ppłk w st. spocz. **Mieczysław Wieczorkiewicz**- prezes koła nr 8 ZBŻZ.

Uroczystość pożegnania starego sztandaru i wręczenia nowego odbyła się dnia

9 grudnia 1995 roku.

W imieniu Prezydenta RP, sztandar wręczył gen. bryg. **Roman Iwaszkiewicz**.

*Komendant 9 OSSŁ płk dypl. **Marian Kurkiewicz** całuje płat sztandaru*

Rodzicami chrzestnymi byli:

Pani **Otolia Siemieniec** – Burmistrz Miasta Mrągowa,
Pan **Edward Harasimowicz** – Kierownik Urzędu Rejonowego.

*Przewodniczący Komitetu **Tadeusz Matyjek**, i Rodzice Chrzestni - **Otolia Siemieniec** i **Edward Harasimowicz** przy sztandarze przed jego wręczeniem.*

Sztandar poświęcił kapelan, ks. kpt. **Paweł Zieliński**.

Gwoździe honorowe wbijali:

- gen. bryg. **Roman Iwaszkiewicz**,
- gen. bryg. **Witold Cieślewski**,
- płk **Bogdan Fiolek**, w imieniu Wojewody Olsztyńskiego.
- Poseł **Tadeusz Matyjek**,
- Rodzice chrzestni,
- płk **Leszek Adamczyk** – Szef WŁ WŁOP,
- płk **Marian Kurkiewicz** – Komendant 9 OSSŁ,

W imieniu wszystkich korpusów osobowych:

- mjr **Tomasz Witkiewicz**, st. chor. szt. **Roman Osmański**, sierż. szt. **Władysław Broński** oraz st. szer. **Janusz Janik**.

Poczty sztandarowe:

1. Sztandaru żegnanego i odprowadzonego do Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie:
 - kpt. **Krzysztof Szymański**
 - mł. chor. **Krzystian Marek**
 - plut. **Marek Olszewski**
2. Sztandaru nowego:
 - por. **Paweł Nowotnik**,
 - st. chor. **Maciej Dzimidowicz**,
 - sierż. **Jacek Gajda**.

*Kompania honorowa po raz pierwszy z nowym sztandarem. Na czele mjr **Janusz Zakrzewski**.*

Odznaka Pamiątkowa (pułkowa) 9 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności

„ Odznaka pamiątkowa jest zewnętrznym wyróżnikiem żołnierzy ośrodka, służby czynnej i rezerwy, podkreśleniem zasług w jego rozwoju i utrwalaniu dobrego imienia ”.

Opis odznaki.

Stylizowany samolot z białą czerwoną szachownicą na stateczniku pionowym, pokryty dwukolorową emalią.

Plan pierwszy błękit ciemny, plan drugi błękit jaśniejszy.

Podstawę odznaki stanowią:

- znak wojsk łączności, nawiązujący do specjalności i zadań ośrodka,
- łapa niedźwiedzia, element herbu Mrągowa, miejsce stacjonowania ośrodka.

Na planie pierwszym, nad znakiem łączności napis „**9 OSSŁ**”, inicjały ośrodka.

Elementy wykonane metodą medalierską.

Całość odznaki zamknięta jest w formie trójkąta. Wymiary odznaki 41 x 24 milimetrów.

Odznakę zaprojektował mjr **Wojciech Gniady**, a wykonano w Mennicy Państwowej w Warszawie . Odznakę wykonano z okazji Jubileuszu 40 – lecia powstania 9 OSSŁ.

Odznakę nadawał Komendant, na wniosek Kapituły Odznaki.

Do odznaki dołączano legitymację z kolejnym numerem. Odznakę nosi się na lewej górnej kieszeni munduru wyjściowego i galowego.

Odznakę nr 1 nadano pierwszemu Komendantowi ośrodka, którą przekazano jego żonie, zamieszkałej w Warszawie.

Nadano 421 odznak, emisja zakończona.

**Odznaki Jubileuszowe
40 – lecia i 45 - lecia
9 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności**

Opis odznaki.

W stylizowanych granicach Polski, kolory biały i czerwony, przedstawiające szachownicę lotniczą.

W prawym górnym sektorze, na czerwonym tle napis „**40 LAT**” (45 LAT) i punktowe zaznaczenie miasta Mrągowa.

W sektorach dolnych, na tle czerwonym „**9**”, na białym „**OSSŁ**”.

W centralnej części sylwetka lądującej siwej czapli, która jest symbolem regionu.

Jej lądująca sylwetka symbolizuje bezpieczne zakończenie lotu. Na bezpieczeństwo latania m.in. ma wpływ niezawodna łączność.

U dołu, granice południowe oplata wieniec z wawrzynu z napisem „**1955**”, rok powołania ośrodka.

Odznakę zaprojektował mjr **Wojciech Gniady**, a wykonano ją w „Pracowni Grawerskiej – Andrzej Panasiuk” w Warszawie.

Pierwsza emisja odznaki z okazji Jubileuszu 40 – lecia powstania 9 OSSŁ.

Druga emisja, po zmianie napisu w górnym sektorze czerwonym z okazji Jubileuszu 45 – lecia.

Medal Pamiątkowy 9 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności

Medal pamiątkowy ustanowiony uchwałą zebrania oficerskiego, celem uczczenia **Jubileuszu 40 – lecia powstania 9 OSSŁ.** zaprojektowany przez mjr **Wojciecha Gniady**, wykonany w Mennicy Państwowej w Warszawie.

Opis medalu.

Medal z białego metalu, w kształcie koła o średnicy 70 milimetrów.

Awers – w centralnej części wizerunek odznaki pamiątkowej ośrodka tj. stylizowany samolot z szachownicą lotniczą na stateczniku pionowym, w dolnej części znak wojsk łączności i element herbu Mrągowa – łapa niedźwiedzia.

Po obwodzie napisy:

w części górnej „**OŚRODEK SZKOLENIA
SPECJALISTÓW ŁĄCZNOŚCI**”

w części dolnej „**MEDAL PAMIĄTKOWY**”

Rewers – wizerunek anteny parabolicznej, pochylonej w prawo, po stronie lewej liście laurowe, po prawej napis:

„ **MRĄGOWO - 6. XII. 1955** ”.

Medal nadawał Komendant 9 OSSŁ, do medalu dołączano Akt Nadania.

Z okazji 45 – lecia powstania ośrodka wykonano krótką serię w kolorze złotym.

STATUETKA „ŁĄCZNOŚCIOWCA”

Żołnierz - łącznościowiec niosący na plecach bęben z nawiniętym kablem telefonicznym. Jego pochylona sylwetka przedstawia ciężką pracę podczas budowy linii kablowej. Symbolizuje również trud i wysiłek wszystkich żołnierzy, jaki przez lata włożyli w planowanie, organizowanie, rozwijanie, zabezpieczanie i utrzymywanie łączności oraz szkolenie łącznościowców wszystkich specjalności.

Statuetka nawiązuje do historii. Żołnierz rozwija łączność przewodową, którą z biegiem lat zastępowały inne środki łączności, aczkolwiek niezbędną i niezawodną także i obecnie.

Statuetka powstała z inicjatywy Komendanta 9 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności ppłk Marka Kaczaniuka.

Statuetkę wręczono jednorazowo 15 sierpnia 2002 r. w Święto Wojska Polskiego, obchodzonego w 9 OSSŁ po raz ostatni w związku z jego rozformowaniem. Otrzymali ją żołnierze służby stałej, w rezerwie i w stanie spoczynku oraz zasłużeni dla jednostki wojskowej łączności.

Projekt i wykonanie modelu:

mjr rez. **Ryszard Fereniec;**

mjr **Wojciech Gniady.**

Odlew: - „**antia**”, **Łódź.**

SZKOLENIE

Głównym zadaniem Ośrodka przez wszystkie lata było planowanie, organizacja i realizacja szkolenia specjalistów łączności.

Zadania te realizowano cyklicznie w turnusach szkoleniowych, które przeważnie trwały ok. 6 miesięcy. Wyjątek stanowiły dwa pierwsze, bo dziesięciomiesięczne, których słuchacze otrzymywali tytuł absolwenta Podoficerskiej Szkoły Zawodowej i stopień podoficerski. Pierwszym prymusem tej szkoły został kpr. **Wiesław Chajdzicki**.

W latach dziewięćdziesiątych zmodyfikowano programy szkolenia, dostosowując je do nowych uwarunkowań, a jednym z nich było systematyczne skracanie zasadniczej służby wojskowej. W związku z powyższym i czas szkolenia ulegał skróceniu, odpowiednio do czterech i trzech miesięcy.

Każdy turnus, bez względu na czas jego trwania dzielił się na dwa okresy:

1. Szkolenia podstawowego (1 miesiąc) kończący się przysięgą wojskową.
2. Szkolenia specjalistyczno - bojowego, zakończony egzaminami i wyjazdem absolwentów do jednostek bojowych Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej, Marynarki Wojennej, Wojsk Lądowych, jednostek podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Wiedzę, którą elewi zdobywali w ośrodku była na poziomie wojskowej szkoły zawodowej. Niektóre specjalności np. radiomechaników i elektroników wymagały wyższego przygotowania teoretycznego.

Natomiast od radiotelegrafistów wymagano systematycznego treningu, wręcz zdolności i predyspozycji, gdyż normy odbioru i nadawania znaków alfabetem Morse'a z szybkością 12 grup na minutę były wysokie.

kpr. Jan Jabłoński prowadzi zajęcia z obsługi radiostacji

Szkolenie specjalistyczne realizowano w dwóch sekcjach przedmiotowych.

1. **Sekcji telekomunikacji**, którą kierowali: - kpt. **Władysław Aidaś**, mjr **Gerard Gryz**, ppłk **Marian Kadyk**, ppłk **Michał Dzik**, ppłk **Andrzej Domaradzki**, kpt. **Piotr Grzybowski**.
2. **Sekcji radiowej**, którą kierowali: - por. **Marian Osuch**, mjr **Marian Oświeciński**, mjr **Bogdan Szyńska**, ppłk **Józef Ślęzak**, ppłk **Wiesław Chajdzicki**, ppłk **Tadeusz Czajkowski**, mjr **Tadeusz Szot**, mjr **Cezary Kępiński**.

Po zakończeniu szkolenia, żołnierze którzy spełnili normy szkoleniowe, zdobywali III klasę specjalisty wojskowego. Komendant Ośrodka ponadto posiadał uprawnienia do nadawania klas wyższych, zarówno żołnierzom zsw jak i kadrze.

*Żołnierze w czasie egzaminów na klasę. Nadawanie dalekopisem w sali wykładowej prowadzi por. **Jan Sobuń**. Obok praca kluczem telegraficznym w radiostacji.*

- radiotelegrafisci radiostacji KF małej mocy RBM –1,
- radiotelegrafisci radiostacji KF średniej mocy RAF-KW-5,
- elektromechanicy stacji zasilania PSL-1; PSL-2,

Specjalności w których byli szkoleni żołnierze:

- radiomechanicy,
- operatorzy UKF radiostacji R-821 i R-824 M,
- kierowcy-elektromechanicy,
- mechanicy CT,
- mechanicy dalekopisowi,
- telegrafisci,
- telefoniści

*Zajęcia prowadzi kpt. **Marian Kadyk***

Po wprowadzeniu sprzętu nowocześniejszego i modyfikacji programów szkolenia, nazwę specjalności dostosowano do faktycznych funkcji wykonywanych przez żołnierza specjalistę.

1. Radiooperator radiostacji lotniczych UKF.
2. Obsługa radiostacji średniej mocy, radiotelefonista R – 140.
3. Obsługa radiostacji średniej mocy, radiotelefonista R – 137.
4. Radiotelegrafista nasłuchowiec ARO – KU- 8, obsługa aparatu radioodbiorczej.
5. Obsługa ruchomego węzła łączności, operator RWŁ-1.
6. Obsługa stacji radioliniowej analogowej, operator radiolinii R - 409.
7. Obsługa dalekopisu i aparatu, dalekopisowej.
8. Mechanik - naprawa telefonicznych urządzeń, komutacyjnych i końcowych.
9. Mechanik - naprawa telegraficznych urządzeń, komutacyjnych i końcowych.

st. chor. Tomasz Gliszczyński uczy elektromechaników zasady działania silnika spalinowego.

chor. Bronisław Bury naucza radiotelegrafistów odbioru słuchowego i nadawania dalekopisem

kpt. Jan Jabłoński ze swoimi mechanikami central telefonicznych podczas prac warsztatowych i obsługi.

Sprzęt łączności używany do szkolenia w czasie istnienia 9 OSSŁ:

KF	UKF	RADIOLINIE	DALEKOPISY	ODBIORNIKI	SPRZĘT TELEFONICZNY
RBM-1	R-809	R-405	ST-35	USP6-V	AP-48
RSBF-3	R-811	R-409	DALIBOR	US9	TAJ-43
RAF-KW-5	R-814		T-51	R-311	ŁP-10
R-820	R-824		T-63	R-250	ŁP-40
R-820 M	R-831			R-1250	ŁTg-40
R-830	R-845			R-870	RŁD-80
R-839	XT452U8			R-871	
R-118 BMZ					
R-140					
R-137					

Rozwijanie systemów antenowych radiostacji: R-831 i R-140

Po lewej: maskowanie sztuczne i naturalne sprzętu. Po prawej: praca z urządzeń wynośnych, w głębi nauka obsługi agregatu prądowórczego.

Liczba wyszkolonych żołnierzy w historii 9 OSSŁ.

Lp.	Nazwa szkolenia	Lata szkolenia	Liczba słuchaczy
1.	<i>Młodzi specjaliści łączności</i>		50 155
2.	Żołnierze czasowo delegowani	1997 - 1999	1 612
3.	Żołnierze funkcji prostych	1999 - 2001	3 510
4.	Żołnierze kandydaci na kierowców	2000 - 2001	1 465
5.	Szkoła Podoficerów Służby Zasadniczej	1976 - 1985	4 230
6.	Szkoła Podchorążych Rezerwy	1980 - 1991	1 547
7.	Długoterminowa służba wojskowa	1974 - 1977	319
8.	Podoficerska Szkoła Zawodowa	1966 - 1967	98
9.	Kursy specjalistyczne dla żołnierzy zawodowych	do 2002 r.	1 411
10.	<i>Stacjonarny kurs języka angielskiego</i>	1999 - 2002 r.	377
<i>Razem: 64 724 żołnierzy</i>			

Wśród wielu stanowisk służbowych w strukturze organizacyjnej na wyróżnienie zasługuje stanowisko dowódcy kompanii.

Dowódca kompanii bowiem kieruje całokształtem służby i szkolenia podległych żołnierzy. Organizuje i prowadzi bezpośrednią pracę wychowawczą. Zgodnie z zasadą jednoosobowego dowodzenia ponosi służbową odpowiedzialność za morale, dyscyplinę i nastroje oraz poziom wyszkolenia żołnierzy i gotowość bojową.

W historii Ośrodka na stanowisku dowódcy kompanii służbę pełnili:

1 kompania

1. kpt. Szynka	6. mjr Jarnutowski	11. por. Grzybowski
2. por. Gąsiorowski	7. mjr Orłowski	12. por. Motyka
3. por. Bernat	8. por. Iwański	13. ppor. Markowski
4. mjr Sachanowicz	9. kpt. Narewski	14. por. Nieradko
5. kpt. Frącek	10. mjr Strzemiecki	

2 kompania

1. por. Skibicki	6. kpt. Frącek	12. por. Kępiński
2. por. Drozd	7. kpt. Rudomina	13. kpt. Zakrzewski
3. por. Ostrowski	8. kpt. Kamiński	14. kpt. Słomkowski
3. kpt. Hajdukiewicz	9. mjr Oborski	15. kpt. Bogusz
4. por. Jezuit	10. mjr Narewski	16. por. Ogonowski
5. kpt. Chajdzicki	11. por. Szymański	

3 kompania

1. por. Maliszewski	6. kpt. Żmijewski	11. kpt. Motyka
2. por. Hajdukiewicz	7. por. Iwański	12. kpt. Rochaczewski
3. mjr Girek	8. por. Kaczaniuk	13. por. Tomaszewski
4. mjr Bąbka	9. por. Parzych	14. kpt. Kasztelan
5. mjr Szmit	10. por. Sobuń	

4 kompania

1. por. Marciniak	7. kpt. Masak	13. por. Pisawocki
2. por. Biela	8. kpt. Rybicki	14. por. Witkowiec
3. por. Bąbka	9. mjr Zalewski	15. mjr. Fereniec
4. kpt. Ostrowski	10. ppor. Iwański	16. ppor. Ścibior
5. kpt. Girek	11. kpt. Żmijewski	17. por. Sujkowski
6. por. Michalik	12. mjr Żynis	

5 kompania

1. por. Biela	4. mjr Jezuit	7. mjr Zakrzewski
2. por. Wirbało	5. mjr Ostrowski	8. por. Majewski
3. kpt. Hajdukiewicz	6. mjr Dudziński	

6 kompania

1. por. Nawrocki	5. por. Kamiński	8. kpt. Jezuit
2. por. Kadyk	6. kpt. Ostrowski	
3. kpt. Kajdel	7. kpt. Łaskawski	

7 kompania

1. por. Rózycki	3. por. Jawor
2. kpt. Girek	4. por. Michalik

8 kompania

1. por. Bernat

kompania samochodowa

1. kpt. Kajdel	2. por. Rózycki	3. por. Kamiński

W 1961 r. kompanię samochodową przeniesiono do Torunia. Była ona załączkiem powstania Ośrodka Szkolenia Służb Samochodowych.

Szkoła Podoficerów Służby Zasadniczej

1. mjr Ostrowski	3. mjr Dudziński	5. mjr Chraplewski
2. mjr Jezuit	4. kpt. Pisawocki	6. mjr Zakrzewski

Szkoła Podchorążych Rezerwy

1. por. Żmijewski	3. ppłk Jezuit
2. ppłk Ostrowski	4. ppłk Melzacki

Kompania zabezpieczenia:

1. por. Gąsiorowski	6. mjr Kuchciński	11. kpt. Nowotnik
2. kpt. Hajdukiewicz	7. mjr Dyczkowski	12. st.chor.szt. Pająk
3. kpt. Chajdzicki	8. mjr Witkowicz	
4. mjr Masak	9. kpt. Słomkowski	
5. mjr Jarnutowski	10. por. Szymański	

Kompania zaopatrzenia: - kpt. Luczek

Dowódcy batalionów

1. kpt. Dymitraszczuk	3. ppłk Masak
2. kpt. Oświęciński	4. kpt. Żmijweski

Komendanci Szkoły Młodszych Specjalistów

1. mjr Witkowicz	2. mjr Wyszkowski	3. mjr Zwaliński

*Kadra Szkoły Młodszych Specjalistów na tle swojego budynku koszarowego i flag państw NATO. Pośrodku kierownik sekcji społeczno-wychowawczej – ppłk **Marian Frącek** i Komendant mjr **Mariusz Wyszkowski**.*

Również szkolenie ogólnowojskowe przebiegało w dwóch etapach.

Żołnierze w kolejce do kuchni żołnierskiej na poligonie Wierzbowo oraz na strzelnicy w Marcinkowie w czasie przygotowania do strzelania.

W pierwszym istotne było przystosowanie nowo wcielonych do warunków służby wojskowej, zapoznanie z prawami i obowiązkami. W szkoleniu tym główny wysiłek skupiano na opanowaniu umiejętności prowadzenia ognia z broni indywidualnej do celów nieruchomych, na celność i skupienie oraz przygotowanie do pełnienia służby wartowniczej i ochrony obiektów. Te umiejętności utrwalali po przysiędze, a ponadto zobowiązani byli do opanowania elementów taktyki, powszechnej obrony przeciwchemicznej, przeciwlotniczej, oraz szkolenia inżynieryjno – saperskiego i terenoznawstwa.

*Żołnierze samodzielnie wykonują zadania:
po lewej, pokonuje tor napalmowy, obok patroluje teren.*

W latach 1997 – 1999 zmieniono zasady przeszkolenia żołnierzy, tych którzy w jednostkach przeznaczeni byli do wykonywania funkcji podstawowych. Poborowi ci wcielani byli do jednostek macierzystych, a po kilku dniach, już umundurowani, w naszym ośrodku odbywali szkolenie podstawowe zakończone przysięgą wojskową. W ten sposób, z poborowych na żołnierzy ukształtowano dość pokaźną grupę „ czasowo delegowanych ”, bo ponad tysiąc sześciuset. Ogromny wysiłek, gdyż zadania te były dodatkowymi, nagrodzony został poprzez nadanie kolorytu naszej jednostce wojskowej. W tym czasie bowiem w koszarach i w mieście widoczne były mundury żołnierzy wszystkich rodzajów Sił Zbrojnych.

Całodobowy pobyt w koszarach, w pododdziale wśród - na początku- nieznanym sobie ludzi, wymagał intensywnej pracy wychowawczej przełożonych. W znakomitej większości wcielani do wojska zdawali sobie sprawę z roli jaką „ przymusowo ” powinni spełnić. Nie wszyscy jednak bezproblemowo znosili utrudnienia jakie dyktował im rygor służby wojskowej.

Dowódcy-wychowawcy dobrze byli przygotowani i do tej pracy. Nie mniej jednak zdarzały się przypadki, w których należało skorzystać z pomocy specjalistów.

Duży wkład w tym zakresie wniosła psycholog, pani mgr **Halina Sierpińska**.

*Psycholog mgr **Halina Sierpińska**
w rozmowie z żołnierzem.*

PRZYSIĘGI WOJSKOWE

..... na sztandar – PRZYSIĘGAM !

Uroczystości złożenia przysięgi wojskowej należały do najliczniejszych oficjalnych wystąpień stanu osobowego ośrodka. Zawsze odbywały się publicznie, w koszarach lub w mieście – na stadionie lub na placu miejskim.

Przysięga wojskowa na placu miejskim – czerwiec 1977 rok.

Brali w nich udział żołnierze i ich rodziny, zaproszeni przedstawiciele organizacji społecznych i politycznych, władz oraz miejscowa ludność. Było to wprawdzie święto wojskowe, posiadało jednak charakter święta rodzinnego. Żołnierze w czasie zaprzysiężenia bardzo dobrze prezentowali się na placu, a słowa roty przysięgi rozumieli oraz głęboko i uczuciowo je przeżywali. W pierwszych kilkunastu latach, w związku z dwoma wcieleniami – kwiecień i październik – przysięgi odbywały się również dwa razy w roku. W latach późniejszych gdy zwiększono ilość wcieleń, częstotliwość zwiększyła się do sześciu i więcej razy. Od kilku lat wszyscy żołnierze bezpośrednio po uroczystości wyjeżdżali z rodzicami do domów rodzinnych na pierwsze przepustki i urlopy. Sukcesem wychowawczym była wspaniała dyscyplina powrotów zarówno pod względem terminowości jak i zachowania się w podróży.

Przysięgi wojskowe – zimowa i letnia

Wszystkim uroczystościom wojskowym, odpowiedniego blasku nadawały dęte orkiestry wojskowe - przysięgi wojskowe należały do najliczniejszych. Dzięki przychylności dowódców jednostek wojskowych posiadających własne orkiestry, tylko niektóre odbywały się bez nich.

W Mrągowie występowały orkiestry:

- Wojsk Ochrony Pogranicza (Straży Granicznej) w Kętrzynie,
- 15 Dywizji Zmechanizowanej w Olsztynie,
- 15 Giżyckiej Brygady Zmechanizowanej w Giżycku,
- jednostek WLOP z Malborka, Dębłina, Piły, Radomia, Poznania,

Najbardziej dumni byliśmy jednak z własnej, nieetatowej orkiestry dętej, która pod batutą chor. Tadeusza Śródeckiego, nie tylko zabezpieczała własne uroczystości ale także występowała w mieście przy innych okazjach.

Członkami orkiestry byli żołnierze zasadniczej służby wojskowej, którzy na co dzień wykonywali swoje obowiązki służbowe. W treningach i występach uczestniczyli dodatkowo, w czasie wolnym.

*Orkiestra na placu miejskim w czasie capstrzyku
z okazji Dnia Zwycięstwa – maj 1987 rok.*

W czasie uroczystości zaprzysiężenia, sympatycznym akcentem było wprowadzenie (poza ceremoniałem) do programu tych uroczystości wyróżnianie żołnierzy w obecności ich rodziców. Wzruszającym momentem było wręczanie przez Komendanta 9 OSSŁ kwiatów matce żołnierza, a ojcu listu gratulacyjnego.

*Komendant 9 OSSŁ
płk dypl. **Marian Kurkiewicz**
wyróżnia żołnierza i dziękuje
jego rodzicom.*

Wszystkie przysięgi posiadały bardzo uroczysty charakter, odbywały się w obecności symboli narodowych i wojskowych, oficjalnych gości, rodziców, krewnych i znajomych żołnierzy. Wśród setek tych uroczystości niektóre były szczególne. Do takich należały: - pierwsza złożona na nowy sztandar w dniu jego wręczenia oraz ta ostatnia z 30 kwietnia 2002 r.

Przysięga na nowy sztandar – 9 grudnia 1995 r.

Zbiórka żołnierzy i ich gości, na placu w dniu przysięgi wojskowej.

Na ostatnią przysięgę przybyli wszyscy, którym przysięga kojarzy się z podniosłością, świętem wojskowym i rodzinnym. Ta przysięga jak i wszystkie poprzednie była okazją do spotkania się w gronie przyjaciół.

*Zdjęcie pamiątkowe bezpośrednio po uroczystości ostatniej przysięgi wojskowej – 30 kwietnia 2002 r. Na pierwszym planie Komendanci 9 OSSŁ: „ostatni” **płk Marek Kaczaniuk** i „trzeci” **płk rez. Stefan Gojło**.*

NATO

Dzień przyjęcia Polski do NATO 19 marca 1999 r. w Ośrodku przyjęto Apelem Uroczystym stanu osobowego.

Komendant, płk dypl. Marian Kurkiewicz przedstawił naszą drogę do NATO, zobowiązania oraz korzyści i znaczenie dla bezpieczeństwa Polski.

Po tym historycznym wydarzeniu, współpracę rozpoczęto natychmiast. płk Kurkiewicz wchodził w skład delegacji Wojska Polskiego, które wizytowały jednostki wojskowe m.in. :

- Washington – Georgetown – USA;
- Ramstein – Niemcy;
- Chiavari – Włochy.

W ramach rewizyty, w czerwcu 2000 roku gościliśmy oficerów państw NATO i Austrii.

col av ar **Walter GAVNERSTOREER** - Austria

capt it na **Paolo DARRIGIO** - Włochy

MISJE POKOJOWE

Wojsko Polskie bierze stały aktywny udział w międzynarodowych wysiłkach w przywracaniu i utrzymywaniu pokoju w różnych częściach świata.

Wyznaczanie żołnierzy naszej jednostki do służby w operacjach pokojowych świadczyło o profesjonalizmie, zaangażowaniu, odpowiedzialności, zdolności do wykonywania zadań w trudnych i często niebezpiecznych przedsięwzięciach.

K a d r a m i s j i m i ę d z y n a r o d o w y c h .

<u><i>Nazwisko i imię</i></u>	<u><i>Rodzaj misji</i></u>	<u><i>Państwo</i></u>
<i>mjr Stanisław Klepczyński</i>	NATO – SFOR, ONZ – UNIFIL	Serbia, Liban
<i>ks. mjr Piotr Gibasiewicz</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>kpt. Marian Skaźnik</i>	ONZ – UNDOF	Syria
<i>kpt. Jacek Ordyszewski</i>	NATO – SFOR, ONZ – UNIFIL	Serbia
<i>st. chor. sztab. Ludwik Banach</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>st. chor. sztab. Mirosław Pajak</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>ml. chor. sztab. Jan Szymański</i>	NATO – SFOR, ONZ – UNIFIL	Serbia, Liban
<i>st. chor. Janusz Furman</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>chor. Krystian Marek</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>st. sierż. Robert Podwysocki</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>sierż. Dariusz Bagiński</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>st. sierż. Jacek Gajda</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>st. plut. Robert Darowski</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>plut. Jacek Metelski</i>	ONZ – UNIFIL	Liban
<i>mjr Cezary Kepiński</i>	ONZ – UNIFIL	Liban

st. chor. sztab. Ludwik Banach.

ml. chor. sztab. Jan Szymański.

SALA TRADYCJI

W naszym Ośrodku zawsze przywiązywano dużo uwagi do kultywowania tradycji wojennych i pokojowej służby, a dowody tego gromadzono w salach tradycji.

Pierwszą salę tradycji usytuowano w budynku sztabu, na ostatniej kondygnacji.

W 1973 roku sala tradycji znajdowała się na pierwszym piętrze bloku szkolnego nr 1.

Tę salę zaprojektował kpt. **Julian Wojnarowicz**, w wykonaniu której znaczący udział mieli: plastyk st. szer. **Martyniuk**, pisarz kpr. **Pasiuk** i fotograf ppor. **Białonoga**.

Następnie do tego celu wykorzystano samodzielnie stojący budynek na terenie „B”, tzw. „belwederek”. Poprzednio w tym budynku mieszkali młodzi oficerowie, następnie kadra z rodzinami. W okresie remontu sztabu znajdowała się w nim wartownia, później oddział przedszkolny. Salę tę zaprojektował i wykonał w 1982 r. mjr **Jan Majewski**.

W 1986 roku salę tradycji przeniesiono do budynku sztabu, na parter, w miejsce kilku pomieszczeń kancelaryjnych. Salę zaprojektował i wspólnie z pracownikami WAK-u pod kierownictwem **Jerzego Łapińskiego**, wykonał mjr **Wojciech Gniady**.

Ostatnia sala tradycji wyróżniała się pod względem estetycznym, dostępnością i funkcjonalnością. Była miejscem spotkań na okoliczność wszelkich uroczystości wymagających nadania im należytej oprawy. Ze względu na wzrastającą dynamikę współpracy wojska ze społeczeństwem, wizyt oficjalnych gości cywilnych i wojskowych, znakomicie spełniała rolę wizytówki jednostki wojskowej.

Sala Tradycji

DLA SIEBIE I SPOŁECZEŃSTWA

Współpraca z ludnością cywilną od zarania zajmowała poczesne miejsce w przedsięwzięciach komendy, kadry i żołnierzy ośrodka. Nie było imprezy lub święta, na które nie zostałyby zapraszane władze miejskie, delegacje zakładów pracy, organizacje społeczne. Tak było przez wszystkie lata. Nawiązanie kontaktów z zakładami pracy i instytucjami owocowało w ten sposób, że żołnierze wspierali ich działalność, w zamian otrzymując nagrody zarówno indywidualnie jak i zbiorowo, dla pododdziału.

Najczęściej wojsko było widoczne przy :

- zalesianiu terenów,
- akcjach żniwnych i wykopkowych, likwidacji klęsk żywiołowych
- rozbudowie sieci telefonicznych miasta,
- ufundowaniu książeczek mieszkaniowych dla dzieci Domów Dziecka,
- pracach przygotowawczych przy powstawaniu osiedli mieszkaniowych,
- radiowo-telewizyjnego ośrodka nadawczego;
- honorowym dawstwie krwi,
- występach zespołów muzycznych i nieetatowej orkiestry dętej,
- zbiorowych wystąpieniach w mieście w czasie przysięgi wojskowej, Apeli Poległych, capstrzyków z okazji świąt państwowych..

sierż. Witold Stropek w punkcie krwiodawstwa

*Apel poległych
1 września 1997 r.*

Do pomników tej współpracy niewątpliwie należy zaliczyć:

- Szkołę Podstawową nr 2 ‘Tysiąc-
latkę’,
- Amfiteatr, który przez kilka lat no-
sił
imię Wojska Polskiego,
- Park Lotników przy Urzędzie Miej-
skim,
- Plac zabaw „PINOKIO” na osiedlu Grunwaldzkim.

*Komendant pólk **Głażewski** w czasie otwarcia SP nr 2*

Społeczeństwo wdzięczne za udział wojska w życiu gospodarczym, kulturalnym, społecz-
nym powiatu, miasta i gminy, odwdzięczało się przez wszystkie lata. Nagrody, proporce,
podziękowania, inne wyróżnienia i odznaczenia, sponsorowanie przedsięwzięć przez
instytucje, firmy i osoby prywatne,
ceniliśmy bardzo.

Najbardziej jednak ufundowanie
sztandarów w 1961 i 1995 roku.

W mragowskiej jednostce
wojskowej służbę pełnili żołnierze,
którzy w latach późniejszych,
piastowali w mieście poważne
funkcje.. Panowie ci nawet po latach
do wojska i jednostki odnosili się z
sentymentem, a w mieście cieszyli się
uznaniem.

Żołnierze przy budowie amfiteatru

Do nich należeli:

- kpt. rez. lek. **Jan Kmonk** – Dyrektor Szpitala Miejskiego;
- kpr. rez. **Antoni Chudy** – Naczelnik Miasta Mragowa;
- ppor. rez. lek. **Waldemar Skalski** – Dyrektor SANEPID-u;
- kpr. rez. **Jerzy Pasiuk** – Przewodniczący Rady Miejskiej;
- kpr. rez. **Jan Worobiej** – Prezes SM „PERSPEKTYWA”;
- sierż. pchor. rez. **Dariusz Jarosiński** – Burmistrz Masta Mragowa;
- sierż. pchor. rez. **Janusz Alicki** – Dyrektor Szkoły Podstawowej;
- sierż. pchor. rez. **Wojciech Nowicki** – Zastępca Dyrektora Zespołu
Oświatowo - Sportowego „BAZA”;
- sierż. pchor. rez. **Andrzej Wołosz** – Dyrektor ZWi K .
- kpr. rez. **Henryk Pędzich** – właściciel firmy „ADAMS ”.
- kpr. rez. **Piotr Juchimiuk** – Wójt Gminy Piecki

Z biegiem lat formy współpracy się zmieniały. Nie mniej jednak, w miarę potrzeb wojsko zawsze było gotowe do działań poza koszarami oraz udostępniania obiektów koszarowych na potrzeby miasta.

Wymienić należy:

- rokroczne olimpiady dzieci i młodzieży niepełnosprawnej organizowane w ramach Warmińsko-Mazurskich Dni Rodziny,
- rejestracja poborowych,
- treningi i rozgrywki zespołów sportowych,
- harcówka zastępu ZHP im. Janusza Korczaka,
- udostępnianie sali klubu (kasyna) na narady, spotkania, uroczystości służbowe i prywatne.

W ten sposób, żołnierze wszystkich roczników w pełni zasłużyli na to, by czuć się obywatelami Mrągowa, w większości dla nich pierwszego miasta w swojej służbie.

Kadra z racji stałego zameldowania „wtopiła” się w społeczeństwo naszego miasta. Żony pracowały w urzędach, zakładach pracy, szpitalu, szkołach, przedszkolach, a wiele z nich na stanowiskach kierowniczych. Panie **Jadwiga Słomkowska**, **Urszula Kuchcińska**, **Halina Frącek** były dyrektorami szkół, **Mirosława Masak**, **Marcjanna Wrona**, **Mariana Polańska** – dyrektorami przedszkoli, **Irena Majewska** główną księgową Urzędu Miejskiego, **Otolia Siemieniec** Burmistrzem Miasta Mrągowa.

Panowie również byli widoczni i widziani w mieście. W przeszłości funkcje radnego pełnili **Edward Kępiński**, **Janusz Siudakiewicz**, **Witold Maj**, a w nowych samorządach **Jan Majewski**, **Stefan Gojło**, **Jędrzej Chraplewski**, **Bogusław Borowiec**.

Żołnierze zawodowi po zwolnieniu ze służby podejmowali pracę w dziedzinie obronności, m.in. ppłk rez. **Marian Oświeciński**, ppłk rez. **Jan Porycki**, mjr rez. **Stanisław Łaskawski**, mjr rez. **Henryk Śliwiński** nauczali w szkołach przedmiotu „Przysposobienie obronne”.

Wielu innych oficerów zatrudnionych było w zakładach pracy na stanowiskach specjalistów ds. obronnych, m.in. ppłk rez. **Mieczysław Wieczorkiewicz**, ppłk rez. **Józef Ślęzak**, ppłk rez. **Jerzy Pawlak**, mjr rez. **Jan Majewski**, chor. **Edmund Ostrowski**. Wojskowością w Urzędach zajmowali się płk rez. **Janusz Siudakiewicz**, mjr rez. **Adam Dudziński**, mjr rez. **Jędrzej Chraplewski**, oraz chorążowie **Józef Baranowski**, **Roman Osmański**, **Henryk Makuch**.

W rozumieniu trudnej sytuacji, gdy tylko pojawiła się możliwość odciążenia zatłoczonych miejskich przedszkoli, do których uczęszczały nasze dzieci – zorganizowano

Przedszkole Wojskowe Nr 140,

które rozpoczęło działalność 1 czerwca 1982 roku.

Oficjalnego otwarcia dokonał zastępca komendanta 9 OSSŁ ppłk **Bogdan Grzelkowski** w obecności :

- Inspektora Oświaty i Wychowania

Romana Kaszałowicza,

- Zastępcy dowódcy Wojsk Lotniczych

gen. bryg. **Zdzisława Pietruchy.**

Do przedszkola uczęszczało 75 dzieci w trzech oddziałach.

Na dyrektora powołano **Mariannę Polańską.**

Przedszkole umiejscowiono w budynku,

w którym wcześniej mieszkała kadra,

następnie zakwaterowani byli żołnierze

zasadniczej służby wojskowej.

Wszystkie prace wykonane zostały siłami jednostki wojskowej.

Przedszkole rozwiązało problem opieki nad dziećmi kadry i pracowników cywilnych jednostek garnizonu.

Przedszkole funkcjonowało do **31. 08. 1992 r.**

Po zamknięciu przedszkola w budynku tym mieścił się hotel dla kadry kursów przeszkolenia specjalistycznego i słuchaczy języka angielskiego. Kwaterowali tam również artyści zespołów Festiwalu Kultury Kresowej oraz doraźnie goście odwiedzający naszą jednostkę .

Od lewej: R. Kaszałowicz, ppłk B. Grzelkowski, mjr W. Jarnutowski, M. Polańska.

gen. bryg. Zdzisław Pietrucha w rozmowie z dyrektorką przedszkola Marianną Polańską

W działalności pozasłużbowej, kadra, pracownicy cywilni z rodzinami realizowali się w różnych organach i organizacjach i kołach o zasięgu wykraczającym poza środowisko wojskowe. Często byli ich założycielami i aktywnymi członkami.

W 1956 r. założono Wojskowe Koło Łowieckie „Sokół”, którego wieloletnimi prezesami byli:

ppłk Witold Maj, ppłk Marek Kaczaniuk.

łowczymi: - chor. **Edward Kępiński** i mjr **Zbigniew Wasilewski**

W ostatnich latach, dzięki inicjatywie, zaangażowaniu obecnego prezesa, koło nie ograniczało się do działalności wyłącznie statutowej. W tym celu wydzierżawiono i wyremontowano gajówkę z Nadleśnictwa Mrągowo, gdzie można spotkać się z okazji nie tylko polowań.

Myśliwi gościnnie zapraszali do swojej „KACZANIÓWKI” osoby nie związane z myślistwem.

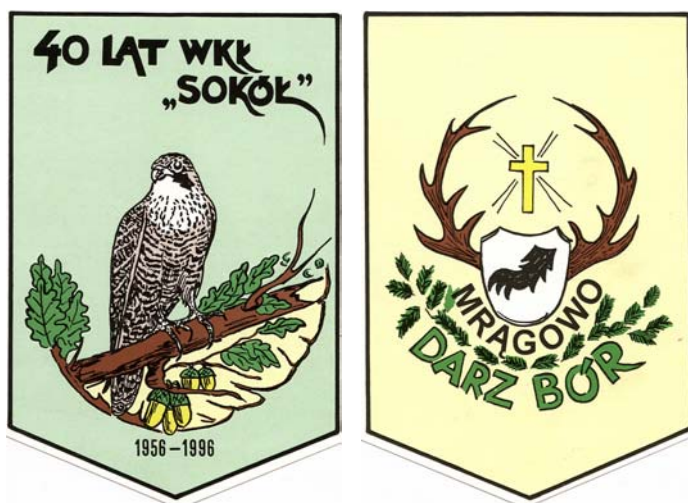

Myśliwi „ubolewają” nad pokotem. Z prawej, z należnym mu dystansem - prezes WKŁ ppłk Marek Kaczaniuk

Gościnne polowanie na bażanty w OHZ Rypin. Marek Kaczaniuk odgrywa „pióro na rozkładzie”.

W 1996 roku WKŁ „Sokół” obchodziło jubileusz 40 - lecia.

Proporzec okolicznościowy WKŁ „Sokół”, na jego 40-lecie – projekt mjr Wojciech Gniady.

Ze względu na tradycje, atrakcyjność oraz popularność tego hobby, jedno z pomieszczeń w jednostce urządzono w stylu myśliwskim. Sala Myśliwska jednak nie była wyłącznie myśliwską, odbywały się w niej spotkania różnych środowisk, nie tylko wojskowych.

*Pożegnanie ks. mjr **Piotra Gibasiewicza** w sali myśliwskiej wyjeżdżającego do Libanu. Komendant 9 OSSŁ pplk **Marek Kaczaniuk** wręcza upominek w obecności ks. **Wiesława Świdzińskiego**, mjr **Andrzeja Gorczaka** i por. **Wiesława Masnego**.*

W latach gdy w Mrągowie powstawały ogródki działkowe, a chętnych było więcej jak działek, w 1978 r. wydzielono część poligonu na Wojskowy Ogród Działkowy. Zarząd pod przewodnictwem ppłk **Jerzego Majaka** teren ten zaadoptował na działki, które pod nazwą „CYRANKA” funkcjonują „ ku uciesze ” osiemdziesięciu działkowiczów. Uprawnianie działek, szczególnie w trudnych latach, przynosiło korzyści w formie wspierania budżetów rodzinnych w ogóle, a ponadto zapewniało zdrowe nowalijki. Obecnie charakter działek zmienia się - z rolniczego na rekreacyjny. Zmieniła się bowiem sytuacja pod względem warunków bytowania, dostrzeżono potrzebę odpoczynku i relaksu po pracy oraz spotkań towarzyskich. Warunki ku temu powstały dzięki otoczeniu działek pracowniczych opieką przez Jednostkę Wojskową 5563. Znakomita współpraca długoletniego już Prezesa **Jerzego Łapińskiego** z jednostką wojskową zaowocowała tym, że na działkach powstały dobre warunki wypoczynku.

Brama wejściowa do WOD .. CYRANKA ”. Widok na działki.

W pobliżu działek, również na poligonie, powstały i inne tereny rekreacyjne. Poprzez wybudowanie tamy na strumyku płynącym przez mokradła poligonu do jez. Wierzbowskiego, powstały wielohektarowe „ oczka ” wodne.. Akwen ten bardzo szybko zagospodarowano i systematycznie zarybiano. W wodach tych szybko pojawiły się ryby, a z racji ich najliczniejszego gatunku, powstałe Koło Wędkarskie nazwano „KARAŚ”.

„ Oczka wodne ”.

Pod koniec lat sześćdziesiątych, na terenie przyległym do WOSzK-u, powstał ośrodek wczasowy.

Widok z lotu ptaka półwyspu na jez. Czors z WOSzK i WDW.

W kilkunastu turnusach wczasowicze wypoczywali pod namiotami przy skromnej infrastrukturze ośrodka. W 1977 roku dzięki inicjatywie ówczesnego Komendanta 9 OSSŁ ppłk **Stefana Gojło** i pod kierownictwem Kwatermistrza ppłk **Tadeusza Hajdukiewicza** w rekordowym czasie zmodernizowano ośrodek, zamieniając stare kempingi na domki typu „Mikołajki”. Bezpośrednimi pracami kierował komendant SNDW mjr **Wiesław Chajdzicki** i jego zastępca kpt. **Wiesław Kuchciński**.

„Przykładowy” domek letniskowy w WDW.

Ośrodek wczasowy rozwijał się i funkcjonował dzięki „patronatowi” Jednostki Wojskowej 5563. Polegało to na kompleksowym zabezpieczeniu logistycznym oraz delegowaniu kadry i pracowników cywilnych do jego obsługi.

W latach 1978 – 1980 trzykrotnie zajmował I miejsca we współzawodnictwie o tytuł najlepszego Ośrodka Wczasowego WL i zdobył na własność Puchar Przechodni Dowódcy Wojsk Lotniczych.

W historii WDW nieetatowo funkcję komendanta pełnili: - mjr **Edmund Kołakowski**, ppłk **Wiesław Chajdzicki**, płk rez. **Janusz Siudakiewicz**, mjr **Ryszard Oborski**, kpt. **Jacek Ordyszewski**, st. chor. szt. **Leon Byczek**. Komendantów wspierali m.in. kpt. **Wiesław Kuchciński**, sierż. **Mieczysław Wietrzyński**, sierż. **Witold Stropek**, panie **Marlena Stropek**, **Krystyna Pędzich** i wiele innych osób. Poza 40 domkami, trzy przeznaczone były do „sobotnio-niedzielnego” wypoczynku, wykorzystywane przez kadrę i pracowników z rodzinami.

W WDW organizowano masowe formy rekreacji jak: - Dzień Dziecka, spotkania, pikniki itp.

Miejsce rekreacyjne pod parasolami.

Do dyspozycji wypoczywających była dobrze rozwinięta baza, a mianowicie: - plaża, kąpielisko, wypożyczalnia sprzętu, kort tenisowy, boisko do siatkówki, kręgielnia, świetlice, biblioteka, kuchnia, stołówka, bufety, wędzarnia ryb i wiele innych obiektów.

Niewątpliwą atrakcją stanowiła przeprawa promowa przez jez. Czos.

Po lewej „wczsowicze” na deskach, po prawej przystań promowa.

CZAS WOLNY

W Ośrodku, szczególnie w okresie letnim prowadzono ożywioną działalność kulturalną. Od samego początku tworzono dobre warunki do tej działalności. W koszarach, w ujeżdżalni koni urządzono salę spełniającą rolę Powiatowej Sali Widowiskowej. Tylko w 1956 roku w okresie od maja do października występowało około 30-tu różnych zespołów artystycznych m.in. Zespół Pieśni i Tańca WL i WP, Filharmonii Narodowej, Polskiego Radia, występowali artyści scen różnych miast.

Wyświetlano filmy dla żołnierzy, kadry i rodzin.

Ponadto w pierwszych popularne były wycieczki na jagody, grzyby, orzechy.

Po wybudowaniu Powiatowego Domu Kultury, również z udziałem wojska, ciężar imprez kulturalnych przejął ten obiekt kultury, który kadra, pracownicy i żołnierze często odwiedzali. Natomiast sala widowiskowa MDK, CKiT zawsze stała dla nas otworem, korzystaliśmy z niej jak z własnej. W przypadkach występów zespołów artystycznych dla wojska jak: CZA WP, Orkiestry Koncertowej WP, zespołów OW np. ESKADRA, DESANT, wojsko zapraszało mieszkańców Mrągowo – bezpłatnie.

Zapoczątkowano wycieczki statkiem po jeziorach mazurskich, które stały się niezwykle popularne w ostatnich latach.

Żołnierze poznawali Mrągowo i okolice poprzez niezliczoną ilość wycieczek do Św. Lipki, Gierłóży, Olsztyna i Mikołajek. Organizowano wycieczki i podróże wojskowo-historyczne np. na Pola Grunwaldu, do Muzeum Wojska Polskiego, Muzeum Narodowego, Muzeum Techniki i wielu miejsc w Warszawie

Zwiedzanie Zamku w Malborku.

i w innych miastach. Żołnierze naszej jednostki korzystali z imprez organizowanych w mieście, a uczestnictwo w ogólnopolskich jak Festiwal Muzyki „COUNTRY”, Festiwal Kultury Kresowej, Mazurska noc kabaretowa itp. pozostawiało niezapomniane wrażenia.

W czasie jednego z pierwszych Pikników „COUNTRY” gościem żołnierzy był **Tomasz Szwed**, który pięknie śpiewał i opowiadał, przybliżając i propagując ten rodzaj muzyki. Żołnierze okazali się wspaniałymi słuchaczami, pokazali również co potrafią i w nagrodę zespół muzyczny jednostki wojskowej, jako jedyny amatorski, zaproszony został do udziału w festiwalu i występował w Amfiteatrze. Po

Żołnierze SPSZ przy bilardzie w swojej świetlicy, urządzonej w stylu country.

tych faktach żołnierze pododdziału mjr Jędrzeja Chraplewskiego urządzili swoją świetlicę w stylu country. W każdym roku, tysiące żołnierzy korzystało z miejskich ośrodków kultury. Wskutek zachodzących zmian w wojsku, kiedy to rozgraniczono czas służbowy od czasu wolnego, powodzeniem cieszyły się biwaki na poligonie Wierzbowo i WDW. Natomiast z nastaniem doby motoryzacji i komputeryzacji, a wcześniej telewizji i wideo, zmalało wśród kadry zapotrzebowanie na zbiorowe formy rekreacji i wypoczynku. Pomimo, że wśród żołnierzy zsw ulubioną formą było oglądanie filmów wideo, to jednak część z nich udzielała się w kołach zainteresowań Klubu Żołnierskiego:

- plastycznym pod kierunkiem mjr **Wojciecha Gniady**;
- rzeźbiarskim pod kierunkiem mjr rez. **Ryszarda Fereńca**;
- muzycznym pod kierunkiem mł. chor. sztab. **Krzysztofa Rudnickiego**.

Panowie ci, poza działalnością instruktorską, osobiście prezentowali w swoich dziedzinach poziom powyżej amatorskiego.

Na terenie Ośrodka działał radioklub i radiostacja klubowa o znaku wywoławczym **SP4KCF**, poprzez którą nawiązywano łączności nieomal z całym światem. Było to praktyczne utrwalanie wiedzy zdobytej na zajęciach. Do najaktywniejszych krótkofalowców należeli: kpt. **Lubomir Polański SP4AVG**, st.chor. sztab. **Marian Kutyla SP4FYE**, chor. **Maciej Dzimidowicz SQ4DW** oraz wielu kolegów krótkofalowców - żołnierzy zsw. a także krótkofalowców z terenu miasta np. **Andrzej SP4TVG**, **Krzysiek SQ4FAE**, **Marrek SQ4FAF** i inni.

Ryszard Fereniec w pracowni rzeźbiarskiej

Galeria obrazów mjr Wojciecha Gniady

W Ośrodku do dyspozycji kadry, żołnierzy była dobra baza sportowa – hala, stadion, kort tenisowy, boiska piłki ręcznej i siatkowej, strzelnica małokalibrowa, gdzie indywidualnie i zbiorowo podnoszono tężyznę fizyczną, walczono z nudą, zdobywano puchary i dyplomy.

Podstawową bazę działalności kulturalnej stanowiły jednak świetlice żołnierskie. Wyposażone były w sprzęt radiowo-telewizyjny i do odbioru TV Sat. oraz sprzęt klubowy m.in w szachy, warcaby i inne gry planszowe, stoły do tenisa stołowego, bilard. W czasie wolnym żołnierze korzystali ze zbiorów naszej biblioteki. Czas wolny to również czas do dyspozycji żołnierzy, który żołnierze spędzali według swoich zainteresowań i potrzeb, z wyjściem na przepustki włącznie.

Występ zespołu z Litwy, uczestnika Festiwalu Kultury Kresowej w hali sportowej, oraz goście szczegól i - ulani śpiewający „żurawiejki”.

Ostatnio odczuwano potrzebę integracji środowiska wojskowego i powrotu do wcześniej sprawdzonych form.

Wyrazem tego było zorganizowanie wielu imprez jak:

- rejsy statkiem po jeziorach mazurskich;
- spływy kajakowe;
- wycieczki - na Wybrzeże, do Warszawy, Pragi, Lwowa, Krakowa, Zakopanego.

Zdjęcie grupowe wycieczki na tle Zamku w Kamieńcu Podolskim.

*Kierownik wycieczki mjr **Wojciech Gniady** na tle Zamku Chocimskiego.*

Zwiedzanie Cmentarza „Orlat Lwowskich”.

Wycieczka na Skwerze Kościuszki w Gdyni.

PARAFIA WOJSKOWA

Na podstawie art. 12 Statutu Ordynariatu Polowego, 1 września 1993 roku,

ksiądz mgr **Roman Dziadosz**

mianowany został kapelanem 9 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności i proboszczem parafii wojskowej w Mrągowie.

Ksiądz Roman przybył z parafii p.w. św. Urbana w Brzeszczach. Ksiądz kapelan przyjęty został z należnym mu szacunkiem. Zapewniono mu wszelkie warunki zarówno pod względem bytowania jak i prowadzenia działalności duszpasterskiej.

*Komendant 9 OSSŁ plk dypl **Marian Kurkiewicz**, i pplk lek. **Zygfryd Daszkowski** witają ks. kapelana w sali tradycji, jeszcze jako szeregowego.*

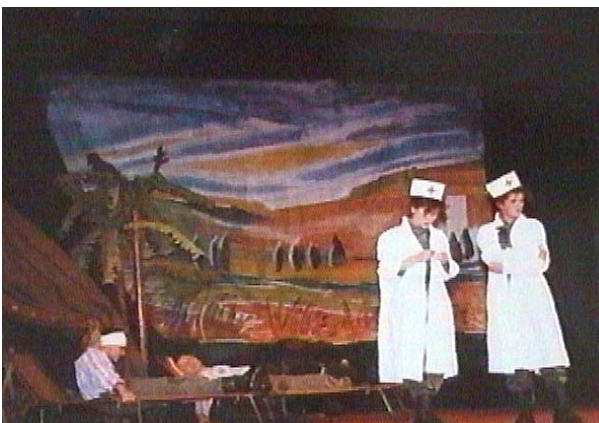
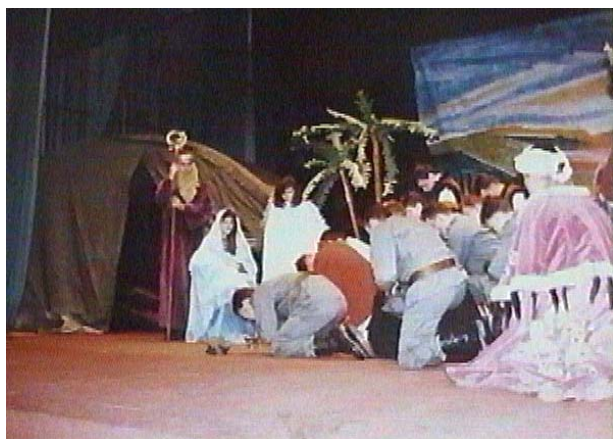
Po krótkich ćwiczeniach wojskowych na poligonie w Drawsku Pomorskim, został mianowany do stopnia kapitana.

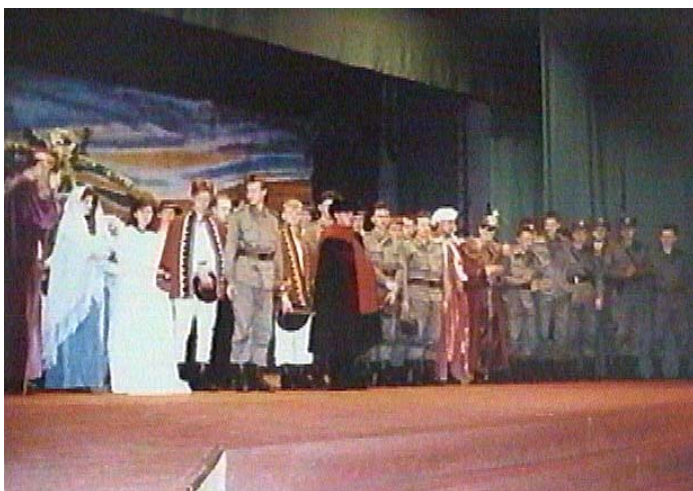
Od pierwszych dni przystąpił do organizowania parafii, którą Dekretem z 27.10.1993 r. erygowano p.w. **Świętej Brygidy**.

Kaplicę umiejscowiono w budynku przy parkingu jednostki, wykorzystując pomieszczenia po byłym bufecie i sklepie WCH. Do nowych warunków przygotowali je pracownicy WAK pod kierownictwem mjr Bogdana Borowca. Projekt, wystrój oraz wykonanie stacji drogi krzyżowej, zrealizował kpt. **Wojciech Gniady**.

Ksiądz kapelan wyreżyserował widowisko sceniczne, którego akcja rozgrywała się w Palestynie w 1942 roku, gdzie formował się 2 Korpus WP. Jasełka zawierały wiele zabawnych i prawdziwych sytuacji. Poczynania żołnierskie przeplatane były elementami zaczerpniętymi z utworu Lucjana Rydla „Betlejem Polskie”. W roli aktorów wystąpili żołnierze zasadniczej służby wojskowej i dzieci kadry.

Poniżej, sceny Jasełek wystawianych w MDK i innych garnizonach .

Jasełka bardzo się podobały. Aktorzy – amatorzy, zachęceni brawami publiczności pokazywali się wielokrotnie w MDK w Mrągowie oraz w garnizonach Kętrzyn, Bemowo Piskie i Biskupiec.

15 maja 1994 roku, Biskup Polowy WP gen. dyw. dr **Sławoj Leszek Głódź** poświęcił kaplicę naszej parafii.

Obecni m.in. byli, Dziekan WLOP ks. mjr **Zdzisław Krajza** i ks. prałat **Henryk Jankowski**, który przekazał Relikwie Świętej Brygidy.

Biskup Polowy WP gen. Leszek Sławoj Głódź, ks. mjr Zdzisław Krajza i płk dypl. Marian Kurkiewicz w kaplicy parafii wojskowej.

Dekretem Ordynariatu Polowego WP, z dnia 30 czerwca 1994 roku nowym proboszczem parafii wojskowej mianowano ks. kpt. **Janusza Radzika**.

Poprzedni kapelan ksiądz Roman odszedł do Legnicy, a ksiądz Janusz przybył z WSO SP w Dęblinie. Niestety również był krótko, bo w 1995 roku przeniesiony został do Jednostki Wojskowej w Łasku.

ks. Janusz dzieli się opłatkiem z żołnierzami zsw.

Następnym kapelanem (1995 – 1996)
był ks. kpt. **Paweł Zieliński**.

*ks. Paweł poświęca sztandar.
Obok Przewodniczący Komitetu Fundacji Sztanaru
Poseł na Sejm RP Tadeusz Matyjek*

W latach 1996 – 2002, duszpasterzem naszej parafii był ks. mjr **Piotr Gibasiewicz**.
W życiu parafii wojskowej, poza bieżącymi lecz ważnymi dla nas wydarzeniami jak: śluby, chrzty, kołęda i niestety pogrzeby, do znaczącego zaliczyć należy wizytę obrazu Matki Boskiej – Hetmanki Żołnierza Polskiego.

W dniach modlitw, nauki głosili misjonarze ks. płk **Płoski** i ks. mjr **Dziadosz**. Replikę obrazu wykonali mjr **Gniady** i mjr rez. **Fereniec**.

Ks. mjr Piotr Gibasiewicz udziela błogosławieństwa żołnierzom w czasie przysięgi wojskowej.

Kapłani celebrujący nabożeństwo.

Żołnierska warta przy obrazie.

Ksiądz Piotr, po wyjeździe do Libanu, celem sprawowania posług duszpasterskich wśród żołnierzy Sił Pokojowych ONZ, parafię przekazał ks. **Mieczysławowi Tereszewskiemu**, proboszczowi parafii p.w. św. Rafała Kalinowskiego.

Ksiądz Mieczysław przejął obowiązki kapelana pomocniczego i opiekę nad parafią wojskową. Często obecnością w koszarach, coniedzielnymi nabożeństwami oraz kontaktami z żołnierzami, kadrami, pracownikami cywilnymi i ich rodzinami, emerytami, zyskał szacunek i uznanie całego środowiska wojskowego. Mając na uwadze dobro duchowe wiernych środowiska wojskowego, jeszcze przed przybyciem księży kapelanów, posług duszpasterskich udzielali kapelani kościoła garnizonowego w Olsztynie: - ks. płk **Wincenty Łanowy**, - ks. kpt. **Krzysztof Karpiński**.

*Msza Polowa w czasie przysięgi wojskowej
2 czerwca 1990 roku.*

Żołnierzom innych wyznań posług duszpasterskich udzielali:

- kpt. **Igor Siegień**, kapelan wyznania prawosławnego,
- ks. **Piotr Mendroch**, proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej.

Nieocenione jednak zasługi należą się księdzu prałatowi **Wiesławowi Świdzińskiemu**, który był prekursorem powrotu i stałej obecności kapłana katolickiego w koszarach.

*Komendant Ośrodka płk dypl. **Marian Kurkiewicz** dziękuje ks. **Świdzińskiemu** za opiekę duchową i wręcza kwiaty w dniu jego imienin – Wiesława.*

Natomiast ks. proboszcz **Tereszewski**, od samego początku udostępnił żołnierzom swój kościół na os. Grunwaldzkim, który szybko zyskał nieoficjalną nazwę „kościół garnizonowego”.

Współpraca między parafiami – cywilną św. Rafała i wojskową św. Brygidy układała się wspaniale. Księża – Mieczysław i kolejni kapelani, w posługach duszpasterskich wzajemnie się wspierali i uzupełniali.

*Ksiądz Mieczysław i Komendant Ośrodka pplk **Marek Kaczaniuk** w czasie śniadania wielkanocnego – marzec 2002 r .*

W 60 rocznicę Zbrodni Katyńskiej, ku pamięci pomordowanych, w kościele wmurowano tablicę pamiątkową, którą zaprojektował i wykonał mjr **Wojciech Gniady**.

W warta honorowa w czasie nabożeństwa w intencji pomordowanych na Wschodzie.

W dniu 15 sierpnia 2002 roku, w Święto Wojska Polskiego, celem upamiętnienia 47 letniej służby żołnierzy 9 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności, w kościele wmurowano i poświęcono Tablicę Pamiątkową, ufundowaną przez społeczność Mragowa.

ZWIĄZEK BYŁYCH ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH I OFICERÓW REZERWY WOJSKA POLSKIEGO. ORGANIZACJA RODZIN WOJSKOWYCH

Koło Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych powołano z inicjatywy byłych żołnierzy zawodowych i oficerów rezerwy WP, dla organizacji i integracji środowiska wojskowego oraz realizacji zadań określonych statutem, przy dużym wsparciu i pomocy Komendy i kadry 9 OSSŁ.

Na początku 1981 r. w Klubie Oficerów Rezerwy LOK, którego prezesem był mjr rez. **Feliks Sachanowicz** wyłoniono zespół organizacyjny (ppłk **E. Walkiewicz**, mjr **T. Łata**, mjr **J. Pawlak**), który doprowadził do zebrania założycielskiego i w dniu 26.03.1981 r. powołano koło nr 8 ZBZZ.

ppłk rez. **Mieczysław Wieczorkiewicz** po wyborze na prezesa koła 8 ZBZZ – grudzień 1984r.

Zarząd ZBZZ. Od lewej: **Zachwiej, Nowacki, Misior, Ostrowski, Wieczorkiewicz, Gojło, Pietrzak** – luty 1993 r.

Po utworzeniu ZBZZ powstałe koło nr 8 od samego początku było wybijającym się w województwie i przodującym w kraju.

Do podstawowych form działalności należało:

1. spotkania z poborowymi przed powołaniem ich do zasadniczej służby wojskowej;
2. spotkania z żołnierzami zsw z okazji świąt i rocznic wojskowych;
3. organizowanie imprez patriotyczno-obronnych dla młodzieży szkolnej;
4. współdziałanie z Organizacją Rodzin Wojskowych m.in. organizowanie Jubileuszy pożycia małżeńskiego;
5. opieka nad rodzinami po zmarłych kolegach;
6. udział w kampaniach społeczno-politycznych;
7. praca członków związku w organizacjach społecznych.

Zebrańie – „ po brzegi” wypełniona sala klubu

Prezisi:

ppłk **Eugeniusz Walkiewicz**

mjr rez. **Edmund Kosiński** - do 1984 r.

ppłk rez. **Mieczysław Wieczorkiewicz** - do 1998 r.

ppłk rez. **Stefan Gojło** – do 1998 r.

mjr rez. **Jędrzej Chraplewski**

*Pary małżeńskie po wyjściu
z USC. Państwo Nowaczy na
pierwszym planie –1979 r.*

W ponad dwudziestoletniej działalności należało wyróżnić okresy: - **pierwszy** to zadania organizacyjne, wypracowanie form i metod pracy w środowisku Mrągowa. Okres **drugi** to przede wszystkim obrona praw nabytych przez byłych żołnierzy zawodowych. W okresie **trzecim** podejmowano starania o zachowanie praw byłych żołnierzy zawodowych i ich rodzin, zwłaszcza w ochronie zdrowia oraz zacieśnianie więzi ze społeczeństwem miasta, organizacjami „mundurowymi” i kombatanckimi.

Wskutek tej współpracy doprowadzono do powołania w Mrągowie Komisji ds. Orzekania o Niepełnosprawności przy PCPR.

W działalności społecznej liczną grupę stanowili ławnicy sądowi – **Gojło, Ostrowski, Majewski, Siemieniec, Wieczorkiewicz, Dzik, Jabłoński, Zachwiej, Dyczkowski, E. Ostrowski, Pietrzak, Dowgiałło.**

Ponadto 29 członków koła pracowało na stanowiskach obronnych i OC w cywilnych zakładach pracy i urzędach.

Na wykonywanie zadań w Ośrodku niebagatelny wpływ miały kobiety. To właśnie żony troszczyły się o dom, o wychowanie dzieci, „stały na czele” rodziny wojskowej.

Przyjęcie „weselne”. Państwo Michalakowie i Maciągowscy.

Panie zrzeszone w Organizacji Rodzin Wojskowych prowadziły działalność szczególnie na płaszczyźnie integrującej środowisko wojskowe. Ponadto poprzez organizację imprez kulturalnych i rekreacyjnych budowały dla siebie i panów odskocznię od znoju pracy i trudu służby wojskowej.

Do podstawowych form działalności ORW należało organizowanie

- Dnia Dziecka, Święta Kobiet, Dnia Matki;
- pasowanie na ucznia pierwszej klasy;
- wycieczek krajoznawczych i wyjazdów na imprezy kulturalne;
- kursów kroju i szycia, kulinarnych i innych;
- zawodów sportowo obronnych; "Wesołych Niedzieli"
- zabaw, balów i innych imprez rozrywkowych dla dzieci;

*Kurs gotowania i przyrządzania potraw prowadzi **Marlena Stropek***

Funkcję przewodniczącej ORW pełniły:

1. **Krystyna Tylińska;**
2. **Danuta Pawlak;**
3. **Barbara Zachwiej;**
4. **Janina Bąbka;**
5. **Stanisława Michalak;**
6. **Jadwiga Słomkowska;**
7. **Elżbieta Szmitkowska;**
8. **Danuta Oracz**

*Kurs kosmetyczny – kol. **Pawlak** wykonuje makijaż kol. **Zachwiej**. Od lewej – **Misior, Tylińska, Wieczorkiewicz, Łachman***

*Degustują panie: **Wasilewska, Wieczorkiewicz, Konopka***

PRACOWNICY CYWILNI WOJSKA

Pracownicy wojska zatrudniani są w oparciu o „Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej”. Celem tego Układu jest optymalizacja warunków pracy i płacy pracowników oraz współdziałanie stron w jak najlepszym wykonywaniu zadań przez te jednostki na rzecz umacniania obronności kraju.

W naszym ośrodku w okresie swego istnienia był zróżnicowany stan zatrudnienia. Wiązało się to z istnieniem wielu działów – służb pomocniczych, m.in. - przedszkole, - gospodarstwo rolno-hodowlane, - kasyno, - WDW „Mazury”.

Ponadto pracownicy cywilni zatrudnieni byli niemal we wszystkich służbach. Wielu z nich pracowało w naszej jednostce wojskowej ponad trzydzieści lat. Do nich należą: - **Jan Narel**- cieśla; **Marlena Stropek**- technik żywienia; **Lucyna Mańkowska**- pielęgniarka; **Jerzy Ostrowski**- mistrz telekomunikacji; **Józef Sibik**- dekarz; **Krystyna Kossewska**- st. księgowa; **Józef Grala**-krawiec; **Leokadia Kępińska**-st. maszynistka; **Sabina Chajdzicka** – bibliotekarz wydziału szkolenia , **Jadwiga Obiedzińska**- bufetowa; **Józef Balcer**-stolarz; **Klementyna Kodź**- kucharka; **Elżbieta Czaplńska**- samodz. referent.

*Podwładne Zastępcy ds. Technicznych żegnają swojego szefa odchodzącego do rezerwy.
Od lewej panie: **Bielak, Kossewska, Maciągowska, Szmitkowska.***

*Pan **Jerzy Ostrowski** – monter-mistrz technicznych urządzeń stacyjnych Garnizonowego Węzła Łączności, długoletni Przewodniczący Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wojska.*

ROZKAZ O ROZFORMOWANIU 9 OSSŁ

ROZKAZ DOWÓDCY WOJSK LOTNICZYCH I OBRONY POWIETRZNEJ

Nr 0-153 z dnia 27 grudnia 2001 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej.

Na podstawie decyzji Nr PF - 110/Org./P5 Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 listopada 2001 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej oraz rozkazów Nr Nr: Pf-458/Org./P5 Szefa Sztabu Generalnego WP z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej i 0-470/Org./P5 szefa Sztabu Generalnego WP z dnia 4 grudnia 2001 r. w sprawie zmian organizacyjnych w wybranych jednostkach Wojsk Lądowych, J

rozkazuję:

CZEŚĆ I – ORGANIZACYJNA

7. Komendantowi 9 Ośrodka Szkolenia Specjalistów Łączności, w terminie do dnia 31 grudnia 2002 r., rozformować:
 - 9 Ośrodek Szkolenia Specjalistów Łączności m. MRAĞOWO (etat wojenno-pokojowy nr 21/007/0 identyfikator 9055630, numer jednostki wojskowej 5563, numer poczty polowej P-6553).

DOWÓDCA

wz.gen. dyw/ pil. Czesław MIKRUT

Za zgodność

Tekst i dobór zdjęć – Marian Frącek.

Projekt okładki – Wojciech Gniady.

Skład komputerowy:

- Jan Gaska,
- Marian Kutyla (przygotowanie i wygenerowanie w formacie PDF),
- Piotr Bielski (projekt i wykonanie okładki).

Zdjęcia:

- Kronika 9 OSSŁ,
- Władysław Marczuk „Mragowo, Mikołajki i okolice na starej widokówce”,
- Krzysztof Rudnicki,
- Marek Rostkowski,
- Marek Małecki.

Do czytania najlepiej posłużyć się programem Adobe Acrobat Reader v5.0® firmy ADOBE